

Mendelova univerzita v Brně

Lesnická a dřevařská fakulta

Ústav nábytku, designu a bydlení

Pracovní prostor pro designéra

Bakalářská práce

ČESTNÉ PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem práci: pracovní prostor pro designéra zpracovala samostatně a veškeré použité prameny a informace uvádím v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b Zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů a v souladu s platnou Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských závěrečných prací.

Jsem si vědoma, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle §60 odst. 1 autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem), si vyžádám písemné stanovisko univerzity, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladů spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Brně, dne:.....

podpis studenta:.....

Zuzana Jáňová

PODĚKOVÁNÍ

Tímto chci poděkovat vedoucímu mé práce doc. Ing. arch. Borisi Hálovi, Ph.D. za pomoc při vyhotovení bakalářské práce, za jeho věcné připomínky a rady, kterých si velmi vážím. Také bych ráda poděkovala Mgr. Petru Válkovi za pomoc při vizualizacích, Ing. Elišce Máchové za konzultaci technických výkresů a konstrukce stolu a rovněž své rodině za projevenou podporu po celou dobu mého studia.

Jméno autora: Zuzana Jáňová

Název bakalářské práce: Pracovní prostor pro designéra

Abstrakt

Předmětem této bakalářské práce bylo navrhnout ideální pracovní prostor pro designéra s výstupem jednoho atypického prvku, jeho konstrukcí a zjistit jeho materiálové náklady. Pro návrh interiéru bylo zapotřebí se seznámit se samotnou problematikou prostoru pro práci a udělat si průzkum s několika designéry. Na základě těchto rozhovorů pak navrhnout interiér se správnými návaznostmi jednotlivých pracovních zón. S ohledem na potřeby designérů jsem navrhla atypický výtvarný stůl určený pro kreslení designérských návrhů.

Klíčová slova: design, ergonomie, historie designu, konstrukce, pracovní prostor, pracovní stůl

Author's name: Zuzana Jáňová

The title of bachelor thesis: Working space for designer

Abstract

The subject of this thesis was to design an ideal workspace for designers and the output of one atypical element , its construction and material costs . For interior design was needed to familiarize itself with the problems of space to work and do your research with several designers. Based on these interviews, it was necessary to design the interior of the correct traceability of individual working zones. With regard to the needs of designers , I propose atypical plastic table designed for drawing design proposals.

Key words:

design , ergonomics , design history , design , workspace desk

Obsah:

1 Úvod	9
2 Cíl práce.....	11
3 Metodika	12
4 Historie designu.....	13
5 Analýza vlastností pracovního prostoru pro kreativní činnost	20
5.1 Interiérový designér	20
5.2 Oděvní designér	23
5.3 Grafický designér	26
5.4 Průmyslový designér	28
5.5 Produktový designér	28
6 Interiér pracoviště.....	31
6.1 Typologie pracoviště	31
6.2 Barevnost interiéru	31
6.3 Osvětlení	32
7 Řešení zvoleného pracovního prostoru pro designéra.....	33
8 Nábytkové prvky obsažené v návrhu	34
8.1 Stoly	34
8.2 Sedací nábytek	37
8.3 Úložný nábytek	38
9 Vizualizace prostoru	41
10 Design a konstrukce vybraného atypického nábytkového prvku	46
10.1 Historie pracovního stolu	46
10.2 Normy definující požadavky na pracovní stoly	48
10.3 Ergonomie	48
10.4 Konstrukce	49

10.5 Provedení	50
10.6 Bezpečnost	50
10.7 Materiál	51
10.8 Vlastní návrh atypického prvku	51
11 Materiálové náklady navrženého atypického prvku	58
12 Diskuse	59
13 Zhodnocení přínosu práce pro praxi	61
14 Závěr	62
15 Summary.....	63
16 Seznam použité literatury	64
17 Seznam obrázků.....	65
18 Seznam tabulek	69
19 Seznam příloh.....	70

1 Úvod

Pro návrh pracovního prostoru pro designéra bychom si nejdřív měli osvětlit, co vše vlastně design je, jaká je jeho historie, kdo je vůbec designér a jaká je jeho náplň práce. Design pochází z latinského de-signare v překladu návrhář či návrh. Historie designu sahá až do dob 5000 př. n. l., kdy vznikala první výroba, pokračuje přes průmyslovou revoluci v 18. a hlavně 19. století, kdy byl rozvoj designu největší a trvá až do dnešní doby. V období průmyslové revoluce byla řemeslná výroba nahrazena sériovou výrobou. Dříve řemeslník určoval, jak bude výrobek vypadat, fungovat a zároveň ho i zhotovoval. Účelem designu je propojit jak estetickou, tak i funkční stránku návrhu, tedy propojit praktickou a vzhledovou složku dohromady. To tedy vyžaduje po designérovi jak technické, tak výtvarné schopnosti a v neposlední řadě propagaci. Pokud je u designu kladen důraz na vzhled, pak hovoříme o "dekorativním designu". Pokud je však zaměřen především na funkčnost, jde o "funkční design". Téměř každý design obsahuje určitý poměr vzhledu a funkčnosti. To můžeme pozorovat od starověkých váz, až po nejmodernější auta. Významné rozcestí se objevilo v době již zmiňované průmyslové revoluce na konci osmnáctého století. (Clark, Freeman, 2007) Do průmyslové revoluce se věci vyráběly ručně a to zapříčinilo, že každá věc vypadala trochu jinak. Tento rozdíl byl někdy záměrný, ale ve většině případů šlo o náhodu. Ve chvíli, kdy byly věci vyráběny hromadně stroji, musel být vzhled už vědomě předem plánovaný. V průlomu, kdy se začalo používat slovo design, „vznikla“ celá řada různých designérů. Z interiérového architekta byl interiérový designér ze zahradníka zahradní designér apod. Design nás obklopuje všude kolem nás, jak při cestování tak v práci či při odpočinku. Ovšem ne vše design v našem okolí je správný, funkční nebo dokonce zdravý. Naši předkové museli vymyslet, navrhnout a následně vyrobit veškeré nástroje, které by jim usnadnily život. Používali vše, co jim bylo dostupné, tedy kameny, kůži, kosti, lístky, klacíky apod. Již u dochovaných pazourků můžeme pozorovat, že nebyly vytvořeny náhodně, ale úmyslně přizpůsobeny tak, aby pohodlně padly do ruky. Jistě, že lidé dříve o ergonomii nic nevěděli, ale i tak se snažili si věci co nejvíce přizpůsobit pro jejich pohodlné používání. Někteří designéři se k pazourku i dnes vrací a z jeho tvaru vychází při navrhování moderních kuchyňských nožů, jako např. brazilský designér Klivisson Campel. Toho oslovila

jednoduchost a elegancie pazourku, který měl pro vývoj lidstva tak velký význam. Na základě toho vytvořil jeho moderní kopii. Tak vznikl jeho nůž s názvem IP knife (Yabadabadoo-Paleolithic).

Obr. 1: Nůž IP knife

2 Cíl práce

Cílem práce s názvem: Pracovní prostor pro designéra, je navrhnout pracovní prostor vhodný pro práci designéra tak, aby mu tento prostor nabízel veškeré potřebné zázemí a měl logické uspořádání jednotlivých pracovních zón, které na sebe budou navazovat. Kromě návrhu interiéru má autorka práce navrhnout konstrukci jednoho atypického nábytkového prvku. K tomuto atypickému prvku máme rovněž zpracovat přibližnou cenovou kalkulaci při jeho výrobě.

3 Metodika

V první řadě se autorka této práce snaží osvětlit stručně historii designu a problematiku práce designéra.

V druhé části se zabývá tím, jaké druhy designérů máme a jak se jejich pracovní prostředí může od sebe lišit. Tato část by měla definovat parametry interiéru a ujasnit potřeby v souvislosti se zařízením.

V následující části se zabýváme konkrétním návrhem interiéru pro produktového designéra. Vycházíme z druhé části, kde jsme si specifikovali, co v interiéru nesmí chybět a jak by jednotlivé pracovní zóny na sebe měly navazovat. Také se budeme zabývat podrobnějším popisem použitých nábytkových prvků v interiéru. Všechny zařizovací prvky budou součástí půdorysu a vizualizací.

V další části řešíme atypický designový nábytkový prvek použitý v interiéru. Autorka této práce si vybrala návrh kreslicího stolu se zásobníkem na balicí, nebo plotterový papír. K tomuto stolu si nechala vypracovat přibližnou cenovou nabídku od dodavatele v České republice.

Na závěr budou zhodnoceny výsledky, přínos a splnění zadaných cílů.

4 Historie designu

Prapočátky designu sahají daleko do minulosti a přicházejí již s prvními výrobky neolitických lidí. Jedním z jejich prvních výrobků byl dřevěný pluh, který byl používán kolem 3500 let př.n.l. a vylepšení železnou čepelí se dočkal za dalších tisíc let. Neolitičtí lidé také stáli u vzniku hrnčířského kruhu, který byl poprvé použitý k výrobě točené keramiky v Mezopotámii asi 3500 let př.n.l. Používali také soustruh k výrobě nábytku určeného k sezení. Ten se používal již dávno před rokem 3000 př.n.l. a daly se s ním vytvářet pěkné vřetenovité tvary. (Clark, Freeman, 2007)

V roce 1500 př.n.l. bylo centrem všeho dění východní Středomoří. Rozvinul se tady čilý obchod s keramikou a šperky. Design těchto výrobků se postupně měnil v závislosti na tom, jak jej ovlivňovaly změny stylu a módy. Proti dnešní době se to však dělo podstatně pomaleji. Okolo r 1450 př.n.l. došlo k vzestupu babylonské, asyrské a fénické civilizace a s tím i jejich výrobních postupů, řemeslné zručnosti, designu i obchodních schopností. (Clark, Freeman, 2007)

Vykopávky v Kahunu (1900 př.n.l.) a Tell-el-Amarně (1400 př.n.l.) ukazují různé typy domů, jejich zařízení a vyskytují se zde všechny základní typy nábytku. Další druhy nábytku - pro práci, jídlo, spaní i odpočinek během dne se objevují na počátku našeho letopočtu v zařízení římských domů. Římské impérium v té době ovládalo podstatnou část Evropy a celé Středozeří. Design veškerých výrobků této doby je podřízen potřebě reprezentace a přepychu.

Po rozpadu římského impéria vzniká nový společenský řád a výtvarná kultura zaznamenává výraznější projev, ale teprve s upevněním feudální společnosti vznikají kulturní centra, kláštery, které vytvářejí základy nového kulturního proudu.

Po 10. století n.l., kdy přichází doba románská a raně gotická se design moc nerozvíjel. Věci, nábytek, vybavení obytných místností, to vše bylo jednoduché.

Na přelomu 12. a 13. století sice dochází ke změnám společenským a ke změně slohu, ale umělecká řemesla ani vývoj bytového interiéru se zpočátku moc nemění. Až s rozvojem městských řemesel, kdy se začínají formovat tzv. cechy, se řemesla více

specializovala a ve 14. století již byla řemeslná výroba jak ve střední a západní Evropě, tak i na našem území na vysokém stupni. V gotickém nábytku se již projevila nová technická zlepšení.

V období renesance, která vznikla v Itálii ve 14. století, vznikají u obyvatel vyšší nároky na úroveň bydlení. Rozestavení nábytku je v renesanci vázáno architektonickým řešením prostoru a interiér je koncipován zásadně jako celek. Zdokonaluje se řezbářství a soustružnictví. Truhláři začínají spolupracovat se sedláři, kteří zhotovují kožené potahy křesel a židlí, tkalci, kteří dodávají samety a brokáty, cizeléři, kteří zhotovují zlacená a stříbrná kování. Vzniká mnoho nových druhů nábytku – psací stůl, knihovna, nebo sekretář. Vrcholná renesance se projevuje v tvorbě nábytku i z hlediska jeho konstrukce. Výrobou nábytku se v této době zabývaly dílny ve Florencii, Benátkách a později i v Římě. Zařízení italského renesančního domu bylo pozoruhodné jak celkovou koncepcí, tak výtvarným pojetím jednotlivých detailů, vytvářejících bohatě členěný interiér.

Do Prahy začínají s nástupem Habsburků přicházet cizí (italští, němečtí) umělci a řemeslníci. Stávají se průkopníky nových uměleckých myšlenek.

Na počátku 17. století přichází baroko. Nastává doba budování kostelů, klášterů a panských sídel. V barokním interiéru byla dodržována přísná vázanost prostoru s nábytkem. Za vlády Ludvíka XIV. nastalo ve Francii významné období „dvorského nábytku“. Ministr Colbert zřídil roku 1667 Královskou manufakturu dvorního nábytku. Zde se soustředili umělci a řemeslníci všech oborů. Dvorním dodavatelem návrhů pro Colbertovu manufakturu byl jmenován André Charles Boulle. Jeho nábytek byl proslavený a vyhledávaný po celé Evropě, patří proto sběratelsky k nejvíce hodnocenému zboží. V Anglii vyniká v této době např. židle „Queen Anne“.

Po smrti Ludvíka XIV. (1715) nastávají změny. Oživuje se zájem o bydlení u vyšších vrstev. Upřednostňují se velká okna, dostatek světla, bílá barva, klid, pohodlí, elegance, útulnost a jednoduchost. Význačnými francouzskými architekty této doby jsou J. F. Blondel nebo A. C. Daviler. V 18. století se stávají základnou nábytkářského průmyslu anglická jména Chippendale, Shartona Hepplewhite. Jde o manufaktury, které

poprvé začaly rozesílat zákazníkům své katalogy a vyřizovaly i zakázky pro export. Jejich jména jsou dodnes značkou jakosti nábytku.

V posledních letech 18. století přichází klasicismus. Forma nábytku se dostává opět do souvislosti s architekturou. Tvary se zjednodušují, zprohýbané linie se narovnávají, hlavním znakem je dokonalá symetrie. Interiér působí lehkým a vzdušným dojmem. (Clark, Freeman, 2007)

V letech 1650 – 1780 byly položeny základy průmyslového věku. Do té doby byly silami, které poháněly svět, pouze voda, vítr a svaly. Existovaly již nějaké stroje, jako např. větrné mlýny nebo žentour. Jelikož začalo ubývat dřevo, které se do té doby používalo v podstatě na vše, začalo se těžit a využívat uhlí. Nastala „doba páry“ a pára změnila další dění. Všechny tyto změny, stejně tak jako nahromadění vědeckých poznatků od dob renesance, měly za následek průmyslovou revoluci. Příval zásadních objevů, které byly právě tak návrhy, jako objevy, změnil lidský život. Začala strojová výroba. Byl konec 18. století a začalo významné období v dějinách designu. Až do té doby bylo všechno zhotovováno ručně. Design u výrobků zhotovovaných za pomoci strojů musel být vědoměji plánovaný a neměnný. (Clark, Freeman, 2007)

Moderní design vznikl rozvíjením myšlenek designérů 19. století, zvláště reformátorů typu Williama Morrisa, který se ve své době pokoušel neúspěšně spojit teorii s praxí. Tehdy to však bylo ještě nemožné, protože vyráběl řemeslným způsobem, ale jeho myšlenky měly velký vliv na vznik moderny. Na začátku 19. století bylo v módě experimentování. V Americe vytvořil Samuel Gragg (1772 – 1855) z Bostonu originální návrhy židlí tak, že využil nejlepší vlastnosti tří druhů dřeva a napařoval a ohýbal je do elegantních tvarů. O dvacet let později toto zkouší Michael Thonet (1796 – 1871) v Rakousku. Ten toto umění dovedl k dokonalosti a v roce 1858 vznikla známá kavárenská židle celého světa (vzor č.14), které se vyrobily celé miliony a vyrábějí se dodnes. Skutečný rozvoj nastal až na začátku 20. století. (Clark, Freeman, 2007)

Obr. 2: Židle č.14

Design se začíná učit na školách. Např. v roce 1837 byla založena Londýnská škola designu (London School of Design, později Royal College of Art). V té době už se design vyučoval i jinde. Třeba ve Francii, Prusku, Bavorsku, Sasku. Architekt Walter Gropius (1883 – 1969) založil v roce 1919 designérskou školu Bauhaus, ve které vyučovali takoví mistři jako Paul Klee, Wassily Kandinsky a László Moholy-Nagy a vzešlo z ní mnoho všestranných absolventů, úžasných umělců. (Clark, Freeman, 2007)

Pokud se zabýváme historií designu, neměli bychom opomenout i některá významná jména. K nim bezesporu patří William Morris (1834-96). Byl vůdčí osobností britského designu, který měl velký vliv na evropský design. Založil mega-designovou společnost Morris, Marshall, Faulkner a Co. (také známé jako „The Firm“). K dalším patří Christopher Dresser (1834-1904). Byl to absolvent umělecké školy v South Kensingtonu a „chodící designový pokrok“. Ignoroval hnutí Arts and Crafts a věřil, že dobrý design by měl v sobě zahrnovat funkci, jednoduchost a technickou zručnost. Vymyslel kovové předměty, které se hodily k čemukoliv, co bylo vyrobeno v Evropě ještě o mnoho let později. Dostal se do vedoucí pozice v japonské dekoraci a architektuře v 90. letech 19. století. Na poli designu nesrovnatelně převyšoval své kolegy. (Clark, Freeman, 2007)

Asi prvním designérem jednotného firemního vzhledu („corporate designer“) byl Peter Behrens (1868 – 1940). Začínal jako umělecký řemeslník, tíhnul však k průmyslovému designu. Navrhoval reklamy pro firmu AEG, stal se architektem a všestranným šéfem designu této firmy – navrhoval pro tuto firmu továrny, loga i výrobky. Behrens byl

nápaditý designér v mnoha oblastech – nábytek, sklo, keramika, šperky a byl duchovním otcem moderní architektury. (Clark, Freeman, 2007)

Ve dvacátých a třicátých letech se objevily ženské designérky. Marianne Brandtová (1893 – 1983) se stala nevýznamnější designérkou Bauhausu (škola designu vzniklá v německém Výmaru). Její čajové a kávové soupravy z roku 1924, navržené se zřetelem na hromadnou výrobu, patří dnes mezi klasiku moderního designu. Její lampy a světla byly jednoduché, funkční a plné inspirace. Další významnou designérkou byla Enid Marxová, která navrhovala vzory látek pro britské oblečení „Utility“, navrhovala poštovní známky, přebaly knih a dárkové papíry. Ženské designérky významně přispěly ke keramickému průmyslu v Británii. Vůdcem designu z oceli a ze skla byl Ludwig Mies van der Rohe (1886 – 1969), poslední ředitel Bauhausu a jeden z největších architektů století. Navrhoval úžasná křesla a židle. Svěží, elegantní, zaoblené tvary. Např. křeslo Barcelona s konzolovitou konstrukcí (1929), křeslo Tugendhat (1929 – 1930), židle Brno (1930). Nebyly však na hromadnou výrobu – na to byly příliš propracované. I v dnešní době jsou stále velice populární. Stejně tak jsou dodnes populární návrhy Marcela Breuera (1902 – 1981), maďarského studenta Bauhausu, který si vydobyl úspěch inovací v nábytkovém designu s použitím trubkové oceli. Jeho Klubové křeslo z roku 1925 stálo v čele sérií jednoduchého nábytku s ocelovým rámem. (Fiellovi, 2006)

Obr. 3: Křeslo Barcelona (Ludwig Mies van der Rohe)

Kolem roku 1980 výrazně uspěl japonský design a to hlavně proto, že japonští designéři dbali na to, aby jimi navržené výrobky vypadaly dobře, zněly dobře a byly příjemné

na dotek. Již od padesátých let měla firma Sony, stejně jako mnoho dalších japonských podniků, vlastní oddělení pro design. (Clark, Freeman, 2007)

V šedesátých letech se objevil polypropylen, jehož pevnost umožnila vznik umělohmotného nábytku. Robin Day navrhl pro firmu Hille klasickou stohovatelnou židli. Další druh umělé hmoty – PVC, přinesl jeden z idolů šedesátých let – nafukovací křeslo od Quasara Khanha. V osmdesátých letech dokázala italská skupina designérů Memphis vdechnout život laminovanému povrchu tím, že přepracovala a barevně oživila dekorativní designy z padesátých let. Design se v posledních letech uplatnil také ve sportovním vybavení, v hračkách, počítačové technice, audiotechnice, počítačových hrách či osvětlení a dalo by se jmenovat v podstatě jedno odvětví po druhém. (Clark, Freeman, 2007)

Obr. 4: Stohovatelná židle (Robin Day)

Historie v grafickém designu:

Tato profese vznikla v USA v padesátých letech. Všele stály časopisy, které soupeřily o nejlepší designéry. Spojené státy těžily z přistěhovalých designérů, jako byl např. Herbert Bayer (1900 – 85), Herbert Matter (1907 – 84). Díky návrhu firemní image pro společnost IBM, který vytvořil Paul Rand (1914 – 96) se stala velice aktuální myšlenka obchodních značek. O obalovou techniku s jednotnou formou se zase zasadil Lester Beall (1903 – 69). Ve Švýcarsku v Ulmu byla v r. 1950 založena škola zaměřená na design spotřebního zboží, architekturu a grafický design s důrazem na práci ve skupinách. Hlavní rysy švýcarského grafického stylu byly jasné jednoduché obrázky, obvykle fotografie, bezpatková písma a jednoduchá nezdobná kompozice.

V oblasti grafického designu se stala slavnou „fajfka“ firmy Nike, která byla navržena v roce 1971 studentkou grafického designu Carolyn Davidsonovou nebo třeba logo „Ban the Bomb“ (tzv. „peace“) pro organizaci CND (Hnutí za jaderné odzbrojení), které navrhl v roce 1961 anglický designér Gerald Holtom. (Clark,Freeman, 2007)

5 Analýza vlastností pracovního prostoru pro kreativní činnost

Vzhledem k tomu, že známe mnoho různých designérů, jako například oděvního designéra, interiérového designéra, průmyslového designéra, produktového designéra, grafického designéra a jiné, měli bychom si nejdříve specifikovat, pro jakého designéra je prostor určen. Například předměty blízké lidskému tělu, které nás obklopují v každodenním životě, ty navrhuje produktivní designéři, zatímco produkty z "velkého" průmyslu, jako třeba automobilového, jsou produktem průmyslových designérů. Každý z designérů potřebuje svoje pracoviště uzpůsobit svým potřebám jinak. (Pelcl, 2012) Tito designéři nepracují stejnou metodou a každý z nich ve svém ateliéru potřebuje jiné vybavení a tomu přizpůsobený prostor. Nedá se zcela přesně říct, jak má prostor vypadat, protože u každého designéra jde především o to, v jakém prostředí se mu dobře pracuje. Lze pouze určit, jaké prvky v jeho interiéru nesmí chybět a jakou by na sebe měly mít návaznost. Navíc každý designér si svoje prostředí samozřejmě nějak individuálně upraví podle svého vkusu, protože přece jen jde o kreativní jedince, mající své vlastní představy o tom, jak má jejich pracovní prostředí vypadat, aby se jim dobře pracovalo. Kreativní prostředí podporuje kreativitu i v práci.

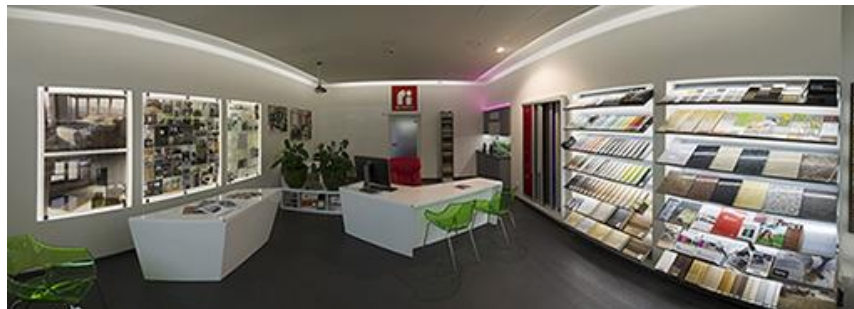
5.1 Interiérový designér

Pracovní náplní interiérového designéra neboli bytového architekta, je řešení určitého prostoru pro konkrétního zákazníka tak, aby klientovi přesně vyhovoval a splňoval jak estetickou, tak i praktickou funkci.

Bytový architekt by měl brát v potaz také prostředí, ve kterém je byt či dům realizován. V ideálním případě, například u realizací novostaveb, by měl interiérový designér hned od počátku spolupracovat s architektem celé stavby a tak vytvořit komplexně promyšlenou stavbu s přímou návazností na interiér.

Interiéroví designéři ke své práci potřebují především počítač, ve kterém vytváří 3D vizualizace a jiné animace, které následně prezentují svým klientům. Tyto výstupy jsou již v dnešní době natolik přesné, že klienta provedou celým projektem, jako kdyby tam

právě procházel. Některé firmy k těmto prezentacím používají 3D brýle, které klienta vtáhnou ještě živěji do navrženého prostoru. Díky tomu, že ke své práci využívají především počítač a jinak pracují v terénu, jejich pracovní prostředí připomíná nejvíce kancelář. Ovšem i tak je tento prostor od normální kanceláře odlišný a to především tím, že je více kreativní, než běžné firemní kanceláře, které bývají strohé. Často jsou tyto pracovní prostory laděné do určitého stylu, který povětšinou designéři také preferují ve své práci. Právě proto, že se v tomto prostoru jedná rovnou s klienty, je třeba, aby je hned od prvního pohledu zaujal a klienta informoval o celé vizi společnosti. Přesvědčil jej, že je na tom správném místě, u firmy, která kvalitně a podle jeho představ provede zadanou realizaci. V tomto pracovním prostoru bývá většinou oddělená část, kde probíhají prezentace pro klienty na televizi či promítáním na plátno. Tento prostor ovšem není zcela oddělený, jako to bývá například u zasedacích místností a to právě kvůli atmosféře. Také musí být v interiéru dostatek otevřených úložných prostor k uschovávání různých materiálových knihoven, vzorníků, či katalogů, které se v průběhu dne často využívají.

Obr. 5: Pracovní prostor interiérového studia

Interiéroví designéři často pracují ve větších skupinách lidí pod záštitou nějaké firmy. Jejich pracoviště bývá povětšinou nějakým způsobem propojeno přímo s obchodním domem nebo obchodním centrem, aby byly jejich služby klientům co nejvíce na očích. Když jsou designéři pod firmou, která nemá přímo svůj obchod, bývají v prostorách v centru města. Ne v klasických komerčních prostorách, ale povětšinou v nějaké atypické budově. Propojení exteriéru a interiéru je v tomto případě velmi důležité a to hlavně proto, že jde o nabízenou službu, která musí potenciální zákazníky zaujmout a musí být co nejvíce na očích.

Obr. 6: Interiérové studio

Rozhovor AŤÁK DESIGN:

„Co vše na svém pracovišti potřebujete?“

„Především dostatek prostoru pro počítač. Nějaké menší místo na navrhování a dostatek úložných prostor pro ukládání různých materiálových knihoven. Pro jednání s klienty také potřebujeme obrazovku na prezentace, dále stůl pro jednání a pohodlné židle.“

„Jak si představujete ideální pracoviště?“

„Bylo by dobré mít rozdělenou místnost na jednání a prezentace pro klienty a v druhé části mít vybavení pro naši vlastní práci na návrhu. Což se nám zde povedlo pomocí policové skříně“

„Jak probíhá práce ve vašem ateliéru – je spíše samostatná nebo pracujete ve skupinách?“

„Pracujeme většinou jako jednotlivci, každý na nějaké zakázce, ale samozřejmě se mezi sebou radíme a když jde o nějaký větší projekt, zapojujeme se do něj ve více lidech, podle potřeby“.

„Jednáte v ateliéru i s klienty?“

„Ano. Nejdříve si vyslechneme, o co mají zájem, potom jim postupně nabízíme možná řešení, konzultujeme materiály, náročnost provedení, cenové kalkulace, barevné

provedení a celkovou vizualizaci projektu K tomu, abychom zákazníkovi co nejvíce přiblížili svoji vizi, máme zde televizi s velkou obrazovkou.“

„Jakou návaznost by na sebe jednotlivé části ateliéru měly mít?“

„V části, kde prezentujeme zákazníkům dílčí nebo pak konečné návrhy interiérů je vhodné mít po ruce vše, co je k prezentaci potřebné - notebook, projektor, velký stůl na jednání. V části s počítači, kde tvoříme návrhy jsou důležité regály nebo vitríny s katalogy a vzorkovníky jak materiálů, tak barevných odstínů apod.“

„Měl by být ateliér nějak propojený s exteriérem?“

„Ano, to by určitě měl být.“

„V jaké části města by měl ateliér být? Měl by být třeba přímo v centru? Jak vlastně získáváte své klienty? Má to souvislost s umístěním ateliéru?“

„ Tak my jsme zde v budově Masné burzy. Tato budova má dlouhou historii a díky svým vzdušným prostorám je dle mého vhodná pro kreativní činnost. Navíc ji v Brně každý zná, byla navržena známým architektem Bohuslavem Fuchsem. Což je pro nás výhodou, protože klienti hned ví, kam za námi mají přijet. Samozřejmě jsou interiérová studia, která jsou přímo pod záštitou nějaké nábytkové firmu pro kterou dělají návrhy. V tom případě mají přímo ateliér spojený s prodejnou.“

5.2 Oděvní designér

Oděvní designer má pro své potřeby navrhování specifické požadavky. Potřebuje nejen počítač, který může stačit u jiných designerů. V jeho případě jde stále převážně o ruční práci a detailní zpracování výrobků.

Rozhovor Petr Kalouda:

„ Co vše ve svém ateliéru potřebujete?“

„Rozhodně se neobejdu bez velkého pracovního stolu, na kterém děláme stříhy a následně můžeme provádět ruční zdobení oděvů malbou či výšivkami a další úpravy.

Potom stůl s počítačem – ten nám stačí menší, používáme jej hlavně ke komunikaci se zákazníkem, k prvotnímu vyhledávání vhodných látek. Látku, která nás zaujme svým dekorem si pak stejně jedeme i „ohmatat“. Neobejdeme se bez figuríny a velkého věšáku na hotové oděvy. Také potřebujeme velké zrcadlo a samozřejmě stoly na šicí stroje, protože kromě návrhů svá díla i realizujeme.“

„Jak si představujete ideální pracoviště?“

„No to moje je skoro ideální, protože jsem na jeho úpravách strávil spoustu času. A také jsem dlouho hledal vhodnou lokalitu a vhodný objekt. Je totiž důležité, aby se k vám dobře dostali zákazníci, aby to nebylo nějaké zastrčené místo. Také je dobré, když je objekt orientován tak, aby v něm byl dostatek přirozeného světla. A co se mě týče, preferuji větší množství stolů a odkládacích prostor. Všude kolem jsou samé látky, střihy, návrhy...“

„Jak probíhá práce ve vašem ateliéru – je spíše samostatná nebo pracujete ve skupinách?“

„Já zde v ateliéru pracuji především sám, i když občas na nějakém větším projektu se nás zde sejde více. Ve větších ateliérech samozřejmě pracuje více návrhářů, stejně tak jako na různých školách zaměřených na výuku oděvního designu. Zde práce probíhá tak, že prvotní návrhy dělá každý sám. Pak konzultují, jaká látka by byla nejvhodnější, jestli udělat nějaké úpravy, zda je návrh vůbec realizovatelný.“

„Jednáte v ateliéru i s klienty?“

„Přímo v ateliéru s klienty nejednáme. Před ateliérem je menší místnost určená právě pro tento účel.“

„Jakou návaznost by na sebe jednotlivé části ateliéru měly mít?“

„Je dobré, když jsou vedle sebe umístěny stoly na střihání látek se stoly s šicím strojem a žehlicí prkno – i když se to nemusí zdát, to je při naší práci také často potřeba. Figurínu je dobré umístit vedle regálu s doplňky.“

„Měl by být ateliér nějak propojený s exteriérem?“

„Určitě není špatná velká výloha, kde můžeme prezentovat své návrhy a jak jsem již zmiňovat dostatek světla v interiéru.“

„V jaké části města by měl ateliér být? Už jste uvedl, že by neměl být zastrčený, měl by být třeba přímo v centru? Jak vlastně získáváte své klienty? Má to souvislost s umístěním ateliéru?“

„My už máme určitou klientelu, protože v oboru pracujeme už několik let. Občas také pořádáme autorské přehlídky. Svoji prezentaci však nemůžeme podceňovat. Proto je dobré, když je ateliér na očích, centrum je dobrá volba, pokud vám to finanční stránka dovolí.“

Obr. 7: Pracovní prostor oděvního designera

Obr. 8: Pracovní prostor oděvního designera

5.3 Grafický designér

Tedy grafici. Již podle názvu lze předpokládat, že jde o designéra zabývajícího se především počítačovou grafikou, tedy logotypy, reklamou, propagačními materiály, plakáty, časopisy a podobnými produkty. Grafik pracuje především na počítači a s různými tiskárnami. Tomu také odpovídá jeho prostor. Grafická studia jsou již v Česku celkem zažitá a většina lidí je má již v povědomí. Takže když potřebují něco upravit, vytisknout, nachystat, či navrhnout, ať jde třeba jen o pozvánky na svatbu, letáčky či vizitky, najdou si na internetu nějaké grafické studio, které se touto problematikou zabývá. Proto tato studia nemusí být zas až tak na očích, jejich propagace totiž probíhá především po internetu. Zde si člověk může zadat přímo svoji zakázku a tu si pak už jen vyzvedne. Tato studia mívají prostor na práci u počítače a pak hlavně dostatek prostoru na tiskařské stroje, řezačky a jiná technická zařízení. Na jednání se zákazníkem jim stačí pouze pultík, kde přijímají nebo předávají zakázky.

Obr. 9: Grafické studio

Rozhovor JANDA DESIGN:

„Co vše ve svém studiu potřebujete?“

„Naší prioritou jsou stoly s počítači kvalitní židle, protože na nich strávíme hodně času, dobré osvětlení a dostatek prostoru pro tiskárny.“

„Jak si představujete ideální pracoviště?“

„My nejsme moc nároční, to, co potřebujeme tu máme.“

„Jak probíhá práce ve vašem studiu – je spíše samostatná nebo pracujete ve skupinách?“

„Každý dělá sám na svém projektu.“

„Jednáte ve studiu i s klienty?“

„Jednáme. Máme tady oddělenou část, kde přebíráme zakázky a řešíme s klienty jejich požadavky.“

„Jakou návaznost by na sebe jednotlivé části studia měly mít?“

„Ideální je stůl tak velký, že je na něm dostatečné místo pro počítač myš a další jiná zařízení k počítači. Hned vedle tiskárna se scannerem. Kopírku bych umísil na opačnou stranu místnosti kvůli hluku.“

„Mělo by být studio nějak propojené s exteriérem?“

„My se prezentujeme hlavně prostřednictvím internetu, takže nepotřebujeme přímo výkladní skříň, ale určitě je dobré, když dům, ve kterém máme své studio má pěkný vchod, fasádu a vůbec je upravený, aby se do něj zákazník nebál vstoupit. Pak nám stačí jen pěkně zpracovaná vývěsní cedule, aby zákazník viděl, že svoji práci umíme.“

„V jaké části města by mělo studio být? Vyhovuje vám přímo centrum? Myslíte, že v centru přilákáte více zákazníků nebo byste preferovali klid na práci v nějakém odlehlejší místě?

„Centrum není špatné, ale naši zákazníci mívají i větší zakázky, takže mají rádi, když mohou v blízkosti zaparkovat. Proto je lepší variantou mít své studio v nějakém nákupním centru, nebo jako u nás byt nedaleko centra, ale přece jen trochu stranou.“

5.4 Průmyslový designér

Průmyslový designér se zabývá věcmi v tzv. velkém průmyslu. Většinou tito designéři pracují pro nějakou velkou firmu, která má pro ně připravený vhodný ateliér, kde mají možnost jak navrhovat a pracovat s programy, tak rovnou možnost konzultovat s konstruktéry dané firmy. K tomu se vztahuje i výroba prototypů.

Obr. 10: Ateliér průmyslového designu

5.5 Produktový designér

Produktový designér vytváří veškeré předměty, které nás v běžném každodenním životě obklopují a které používáme. Od zubního kartáčku, propisky, kterou píšeme, až po židli na které sedíme v kanceláři a přiborem, kterým večeříme. Jeho práce spočívá v několika rozdělených pracovních procesech, jako je skicování, prvotní model, prototyp, výrobek. Začíná se skicami. Toto skicování může trvat pár hodin, ale také třeba několik dní a je při návrhu základním stavebním kamenem, bez kterého by výrobek neexistoval.

Vzhledem k tomu, že je tato pracovní část celkem zdlouhavá, je důležité, aby měl designér v tomto směru pohodlné prostředí a dostatek místa na návrhy. Designér je schopen pokreslit jen tvarovým řešením nespočet papíru, proto se většinou na tyto prvotní myšlenky používá balicí papír. Tohoto papíru se spotřebuje velké množství a není úplně praktické ho neustále nařezávat na velké formáty. Na tuto problematiku jsem se zaměřila ve svém návrhu atypického nábytkářského prvku.

Když už je návrh nakreslený, pokračuje se k druhé části a to modelu. Tento model se již v dnešní době většinou vymodeluje v PC programech, kde se případně upraví, či ještě nějak vylepší. Tato část je velmi důležitá, protože zde designér vidí již reálný model ze všech stran a může posoudit jeho funkčnost a vzhled ze všech úhlů. Vzhledem k tomu, že tento proces probíhá u počítače je zcela logické, že v interiéru musí mít designér vhodné pracovní místo na práci u počítače. Model může vyrábět také reálně z různých materiálů. Tento model nemusí být ani funkční nebo může být funkční jen z části. K tomuto procesu se většinou používá hlína, odlitky ze sádry, polystyren či silikonové formy. K práci s tímto materiálem je zapotřebí dostatek prostoru a to jak na modelování, tak na uskladnění veškerých potřebných materiálů.

Jakmile má designér skicu a model může postoupit k dalšímu pracovnímu procesu a to je funkční prototyp navrhované věci. Někteří designéři si nechávají funkční prototyp vyrobit, jiní si jej vyrobí sami. Prototyp je důležitý především z toho hlediska, že než půjde výrobek například do hromadné výroby, je důležité, aby se zjistily a podchytily veškeré případné vady, než se sériová výroba spustí.

V neposlední řadě je prací designéra komunikace s klienty a prezentace vlastních prací, či konkrétních návrhů zadavateli. K tomuto procesu potřebuje místo, kde bude mít možnost promítat své 3D vizualizace ukazovat své modely a konzultovat vše se zákazníkem.

Obr. 11: Pracovní prostor produktového designu

Obr. 12: Ateliér produktového designu

6 Interiér pracoviště

6.1 Typologie pracoviště

Při určování plochy a prostoru pracoviště se vychází z rozměrů člověka a jeho pohybu na pracovišti. Při samotném návrhu je velmi důležité ujasnit si, jaké má klient požadavky na pracovní prostor a tato specifika v návrhu neopomenout.

Známe čtyři základní nástroje pro tvorbu interiéru a to:

- **Prostorové řešení** (dispozice prostoru). Předmětem řešení je členění celkové plochy, vazby na okolí, vazby na technologie vybavení interiéru, atd.
- **Stavební prvky ohraničující a dělící prostor** - stěny, podlahy okna, dveře.
- **Zařizovací předměty** - nábytek, vypínače, topení, atd.
- **Práce se světlem a vzduchem**. Tuto poslední čtvrtou část nelze opomenout, protože je velmi důležitá a je potřeba s ní pracovat. (Hála, 2009)

V literatuře Univerzální principy designu se uvádí, že výška stropu ovlivňuje soustředěnost, nebo kreativitu práce. Vysoký strop by měl v pracovníkovi vzbuzet kreativní smýšlení, což by se mělo odrážet v jeho práci, naopak nízký strop by měl vzbuzet schopnost soustředit se na detailní práci. (Lidwell, Holdenová, Betlerová, 2012)

6.2 Barevnost interiéru

Barevné provedení spoluutváří celkový dojem z pracovního prostoru (stěny, stropy, příslušenství, apod.). Při tvorbě pracovního prostředí je velmi důležité promyslet barevnou kombinaci použitou v interiéru. Barvy v interiéru ovlivňují psychologickou a estetickou stránku prostoru. Mohou také usnadnit orientaci v prostoru.

Člověk je schopen prostřednictvím svého zraku rozlišovat přibližně 150 barevných odstínů. Z praktického hlediska rozlišujeme tzv. teplé barvy (žlutá, oranžová, červená), které mají aktivizující, povzbuzující vliv a jsou ideální v méně prosvětlených prostorách. Dále to jsou tzv. studené barvy (modrá, zelená, fialová), které vyvolávají zklidňující, ochlazující pocit a také opticky zvětšují prostor. Tyto a obdobné barevné

odstíny (obzvláště modré) jsou ideální právě pro administrativní pracoviště. (Michalík, 2009)

6.3 Osvětlení

Je známá skutečnost, že člověk získává přibližně 80% až 90% informací zrakem. A k tomu je potřeba mít odpovídající světelné podmínky. Osvětlení můžeme členit do dvou typů a to přirozeného osvětlení a umělého osvětlení. (Michalík, 2009)

Požadavky na osvětlení lze shrnout do následujících bodů:

Správný směr (eliminování vzniku stínu na místě zrakového vjemu)

Rovnoměrnost osvětlení (s důrazem na místa výkonu pracovní činnosti)

Stálost osvětlení (vyloučení kolísání intenzity zdroje osvětlení)

Redukce oslnění (úhel mezi rovinou očí zaměstnance a světelným zdrojem > 300)

Barva světla (co největší podobnost barvy umělého světla přirozenému)

Hlavním ukazatelem osvětlení je jeho intenzita – jednotka lux (lx). Pro kancelářské práce je doporučena intenzita osvětlení přibližně 500 lx. Celkově platí, že vjemové pole (např. v podobě textu) by mělo být zřetelně viditelné. (Michalík, 2009, a také Rubínová, 2006)

7 Řešení zvoleného pracovního prostoru pro designéra

Produktový designér by mě mít na pracovišti určitě dostatek prostoru pro tvoření a na potřebné zařízení.

Celý interiér je navržen v neutrálních barvách. Černá, šedá a bílá. Tuto neutrální barevnou kombinaci jsem zvolila z toho důvodu, aby si každý designér mohl zvolit svoji ideální barvu, u které se mu dobře pracuje, nebo která u něj podporuje kreativitu. V mém konkrétním případě jsem v návrhu použila lehké doplnění barvy červenými světlými.

Všechny pracovní zóny pro designéra, které jsem již uvedla výše, jsem do svého návrhu zahrнула a uspořádala je tak, aby na sebe měly logickou návaznost. Zóna skicování rovnou navazuje na magnetickou tabuli, která za sebou skrývá velkou úložnou část tak, aby měl designér možnost kdykoli návrh, který se mu líbí nebo ho zaujal, vyříznout a připnout si ho na tabuli. Případně si může rovnou na tabuli připsat nějakou poznámku, nebo si k návrhu něco přikreslit. Designér má v interiéru na skicování jak výtvarný polohovací stůl, tak i atypický stůl, kde má možnost si po stole posouvat balicí papír ze zásobníku tak, aby jej mohl nepřetržitě používat. Naproti tomuto atypickému stolu má hned další stůl, kde má umístěnou pracovní část s počítačem. Ta je zde kvůli propojení při navrhování tak, aby měl designér možnost vyhledat si například nějakou inspiraci pro svůj návrh a mohl si natočit monitor od počítače tak, aby se mohl na tuto inspiraci při kreslení dívat. Vedle stolů máme sochařský stojan, na kterém se povětšinou vyrábí model. Pod okny pak úložnou skříň na výkresy velkých formátů a úložnou bednu na hlinu, či jiný materiál. Na druhé straně místnosti je umístěný stůl pro jednání s klienty. Ten je úmyslně z jedné části na kolečkách, aby se dal v případě potřeby natočit pro pohodlnější sledování obrazovky, která je na stěně u stolu. Vedle TV obrazovky máme police, kde může mít designér své modely a projekty tak, aby je klient viděl. Tyto police jsou různě výškově nastavitelné, aby se daly případně upravit podle rozměrů vystavovaných modelů.

8 Nábytkové prvky obsažené v návrhu

8.1 Stoly

Pracovní stůl pod počítač: vzhledem k tomu, že velká část práce designéra probíhá na počítači, je důležité mít v návrhu dostatečný prostor pro počítač, či notebook. Stůl použitý v interiéru má tyto rozměry: Délka desky 180cm, výška desky 74cm, šířka 75cm. Tedy tento stůl odpovídá normě ČSN EN 527-1, která uvádí rozměry pro pevné kancelářské stoly pro práci vsedě tyto:

Hloubka stolu je doporučena 800 mm, v některých situacích je akceptována 600 mm. V literatuře se uvádí také rozměry min. 500mm, až 800mm. (Kanická, Holouš, 2011)

h_1 – Výška pevných kancelářských stolů pro práci vsedě má být 740 ± 20 mm.

t_1 – Maximální tloušťka přední hrany pracovní desky 70 mm.

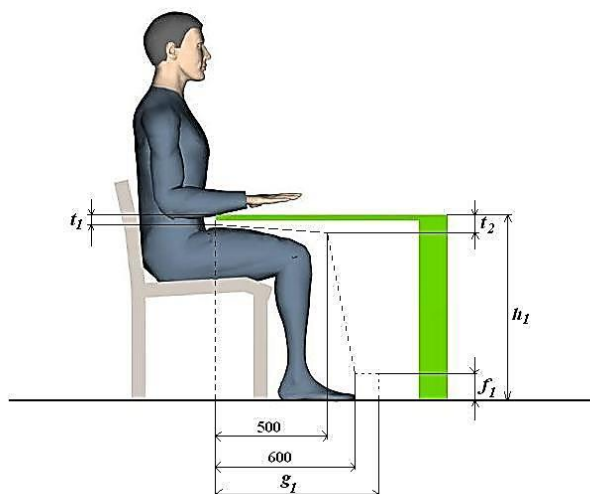
t_2 – Maximální tloušťka ve vzdálenosti 500 mm od přední hrany pracovní desky 100 mm.

f_1 – Minimální výška pro chodidlo 120 mm.

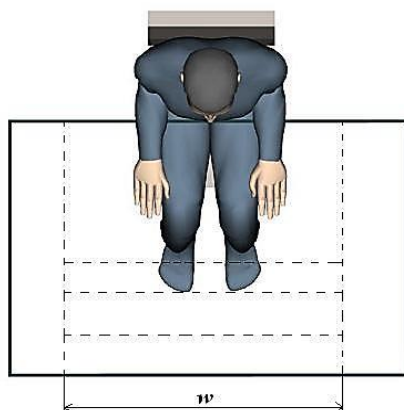
g_1 – Minimální prostor pro nohy 800 mm.

w – Světla šířka prostoru pro nohy nemá být menší než 850 mm.

Světla hloubka prostoru pro nohy nemá být menší než 600 mm.

Obr. 13: Správné sezení u pracovního stolu

Obr. 14: Správné sezení u pracovního stolu

Obr. 15: Stůl pod počítač

Atypický stůl: tento stůl je jednou z částí ze zadání závěrečné práce. Jde o stůl, který má usnadnit designérovi práci při skicování. Tento stůl mám hlouběji rozebraný v následující části.

Jednací stůl: určen pro jednání s klienty. Tento stůl má dvě nohy na kolečkách a dvě pevné nohy. Toto řešení bylo zvoleno z důvodu usnadnění manipulace se stolem při prezentaci zakázky klientovi, tak aby se mohl kdykoli natočit směrem k obrazovce.

Stůl pro výtvarníka: tento stůl je určen pro návrháře, projektanty či výtvarníky. Obsahuje kreslicí a polohovací desku, která se dá díky polohování využít i jako

projekční plocha, nebo pracovní stůl. Díky tomuto polohovacímu systému má široké využití a maximální úsporu místa. Ve sklopené nepracovní pozici je pohledově viditelná jen samotná deska bez konstrukce. Polohovací systém je i s pracovní deskou umístěn na zdi s odstupem desky pouhých pár cm. Rozměr desky je volitelný. V našem interiéru jsme požili rozměr 120x140cm. Hlavní důvod použití tohoto stolu pro náš interiér je jeho pohybová flexibilita, díky které jej designér může využít hned několika způsoby a jeho jednoduché provedení nenarušuje nějak celou lehkost prostoru, kterou se v interiéru snažíme udržet.

Obr. 16: Výtvarný stůl

Obr. 17: Výtvarný stůl

Sochařský stojan: další prve, který se v interiéru objevuje je sochařský stojan. Tento stojan designéři používají především k vytváření modelů. Materiál, ze kterého je stojan vyroben: smrkové a bukového dřeva, překližka. Při modelování u tohoto stojanu se stojí a tomu také odpovídá i jeho výška, která je 125cm. Pracovní plocha je otočná a má rozměry 60x60cm.

Obr. 18: Sochařský stojan

8.2 Sedací nábytek

Kancelářská židle: u kancelářské židle je důležitá především ergonomie vzhledem k tomu, že samotná židle je v přímém kontaktu s lidským tělem. Nastavitelné parametry umožňují její přizpůsobení svému uživateli. Židle funguje pouze v součinnosti s pracovním stolem. Kancelářská židle se vyrábí z kvalitních pěnových materiálů a neustále se vyvíjí podle poznatků lékařů. U kancelářské židle není estetický design prioritní, naopak ergonomie je zde nejdůležitější. Rozdíl mezi sedací a pracovní plochou by měl být mezi 270-290 mm. Šíře sedáku 380-420mm, hloubka sedáku 350-500 mm, sklon sedáku 3-5° směrem dozadu, sklon opěraku 100-105°. Šířka opěraku 360-400 mm, výška loktu nad sedákem 190-250 mm a délka loketníků by měla být o 100 mm kratší než přední okraj sedáku. (Kanická, Holouš, 2011)

Obr. 19: Kancelářská židle

Klekačka: v interiéru jsem použila také klekačku. Vzhledem k tomu, že lidské tělo není přizpůsobeno k dlouhému sezení, tak jsem chtěla podpořit aktivní sezení v pracovním prostoru. Při tradičním sezení na židli vytváří hýždě a záda hlavní opěrný bod, zatímco u alternativního sezení právě třeba na klekačce se vytváří opěrné body na kolenou, sedacích svalech a části stehen. Poloha páteře při sezení na klekačce je stejně přirozená, jako ve stoje při chůzi. Dochází k minimálnímu namáhání plotének. Požadované rozměry klekačky jsou: úhel mezi sedací plochou a horizontálou 15-20°, úhel mezi opěrkou pod nohy a horizontálou 20-30°, šířka sedací plochy min.400 mm, totožná šířka opěrky pod nohy, výška sedací plochy 400-600 mm, výška opěrky pod nohy 200-340 mm, vzdálenost středu sedáku po opěrku nohy 360-500 mm. Výška čalounění sedáku klekačky nesmí klesnout pod 40-50 mm. (Kanická, Holouš 2011)

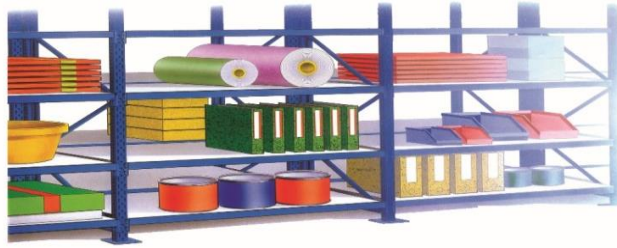

Obr. 20: Klekačka

8.3 Úložný nábytek

Velká úložná skříň: k uložení materiálu a různých potřeb pro designéra jsem použila velké policové regály. Tyto regály mají všestranné využití. Ať už potřebujete skladovat rozměrné boxy různých velikostí o různé hmotnosti, nástroje či drobnější zboží. Regály jsou určeny k ruční manipulaci se zbožím a dají se upravit dle potřeby. Regály jsou

bezšroubové, což znamená jak jednodušší a rychlejší montáž, tak snazší modifikaci jednotlivých polic.

Obr. 21: Úložné regály

Výkresová skříň: je ideální na ukládání výkresů o větších formátech jako například formátu A0 a A1. Skříně jsou vyrobené z kvalitního ocelového plechu a mají tedy dlouhou životnost. Zásuvky mají teleskopické výsuvné. Dna zásuvek jsou opatřeny otvory tak, aby byla možnost rozdělit úložný prostor na menší sekce pro formáty až A4. Celá výkresová skříň je uzamykatelná.

Obr. 22: Výkresová skříň

Úložná bedna na hlínu: tato bedna slouží k uložení hlíny, či jiného materiálu.

Nástěnná policová sestava: Tuto sestavu lze sestavit mnoha různými způsoby podle svých potřeb a prostorových možností. Konzoly, police a další doplňky jednoduše navaknete na místo, což velice usnadňuje montáž, úpravy i změnu úložného řešení, což je pro aktualizaci vystavovaných modelů designéra velmi důležité.

Obr. 23: Nástěnné police

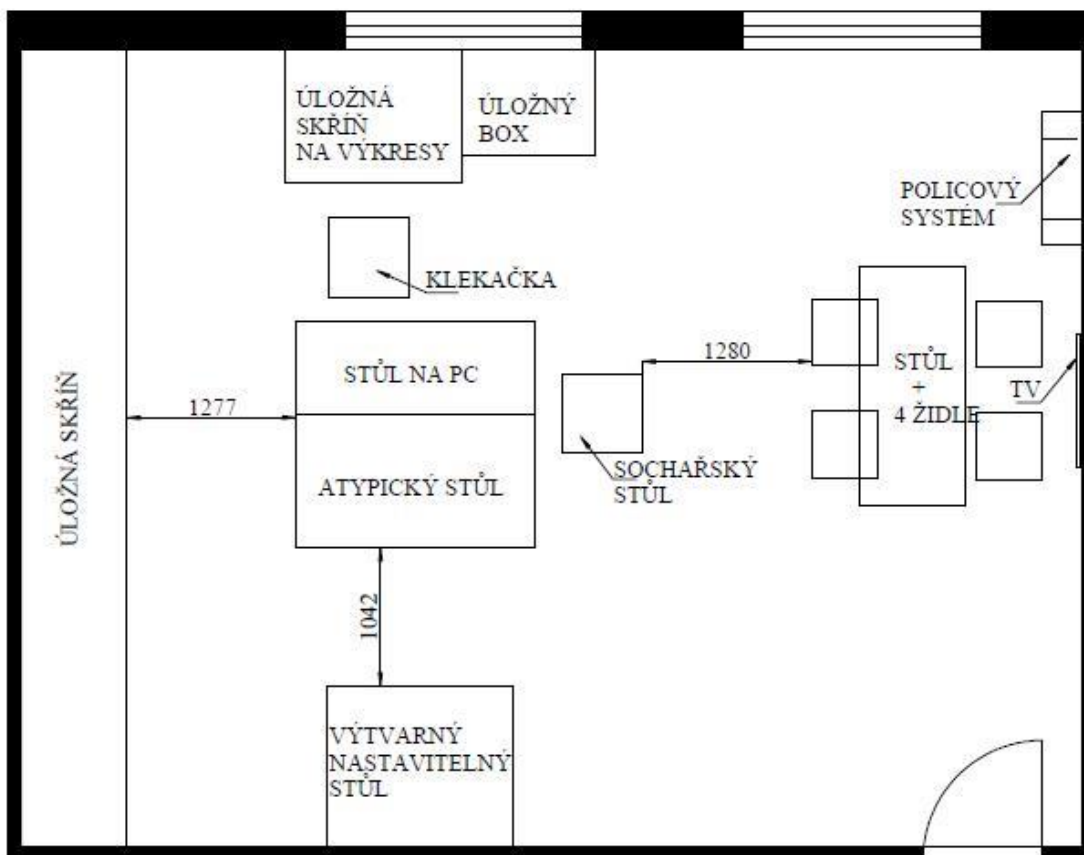
Magnetická fólie: tato fólie je použita na deskách, které z části zakrývají úložnou část. Magnetická fólie se dodává již od 1m. Tato fólie obsahuje magnetický prášek, a proto se chová jako magnet a drží na všem kovovém. Má široké spektrum využití jako např. reklama na auto, školství, v dílnách, cestovním ruchu, průmyslu, v domácnostech. Magnetická fólie je také popisovatelná.

Obr. 24: Magnetická fólie

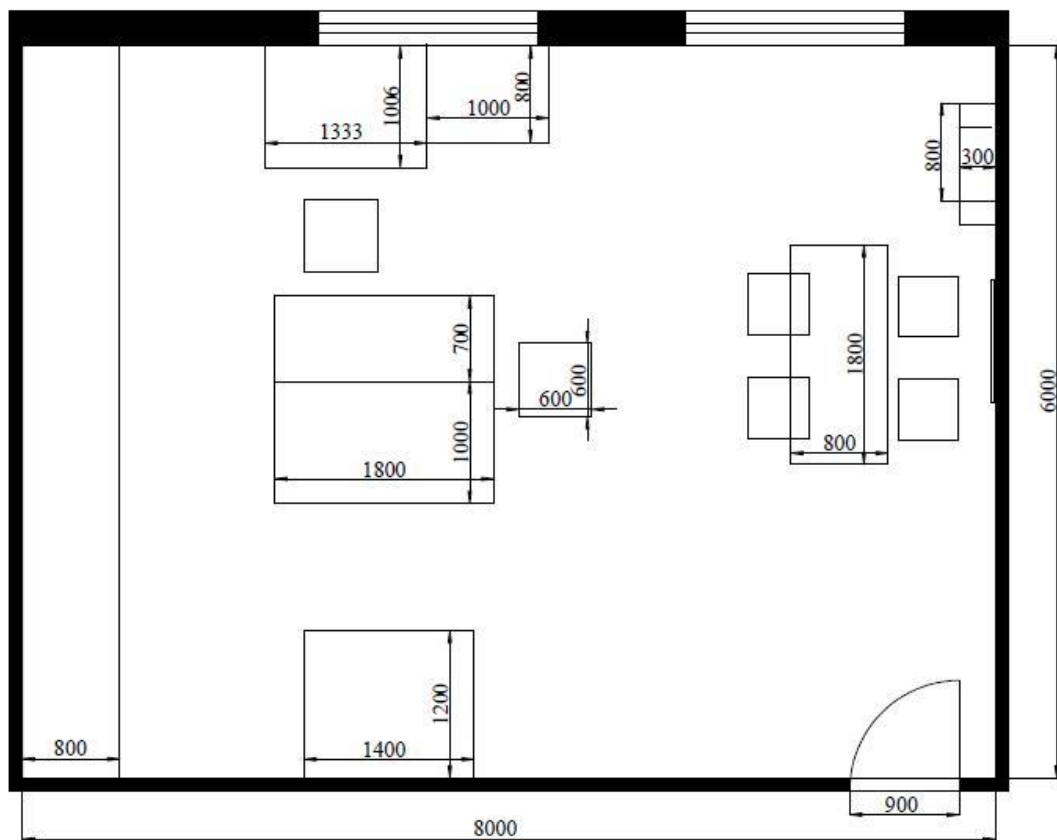
9 Vizualizace prostoru

Půdorys se seznamem prvků:

Obr. 25: Půdorys 1.

Půdorys s rozměry:

Obr. 26: Půdorys 2.

Vlastní návrh v ruce:

Obr. 27: Návrh interiéru

Vizualizace interiéru v 3Ds Maxu:

Obr. 28: Vizualizace pohled 1.

Obr. 29: Vizualizace pohled 2.

Obr. 30: Vizualizace pohled 3.

Obr. 31: Vizualizace pohled 4.

10 Design a konstrukce vybraného atypického nábytkového prvku

10.1 Historie pracovního stolu

Předpokládá se, že první stůl, nebo jeho předchůdce nebyl ničím jiným, než pouhou vyvýšeninou podlahy, na kterou se odkládaly vyrobené předměty.

První zmínky jsou však dochovány ze starověkých civilizací, jako byl Egypt nebo Římská říše, kde se používal především k reprezentaci majitele. Desky těchto stolů byly dýhované, nebo vykládané mramorem a stály na jedné, nebo třech nohách.

Klasické pevné stoly se objevili až v gotice. V tomto období se stávají ústředním kusem nábytku. Na konci gotiky se také začaly objevovat stoly s výklopnou deskou, která skrývala malé zásuvky. (Branecský, 2000)

Obr. 32: Gotický stůl

Z minulosti se nám dochovaly různé psací stoly, jako např.: stolek královny Marie Antoinetty, který ukazuje subtilitu a křehkost, nebo stůl císaře Napoleona, který má rys empíru a jeho velká pracovní deska umožňovala rozložení bitevních map. (Kanická, 2011)

Obr. 33: Psací stůl Marie Antoinetty

Velký rozvoj pracovních stolů se objevil v průběhu 20. století, kdy se vystřídalo velké množství uměleckých směrů a hnutí (Art Deco, Purismus, Funkcionalismus, ...), a některé se přirozeně promítly i do výroby nábytku. V tomto období se stali pracovní stoly velice žádaným nábytkem pro vybavení kanceláří, nejvíce se tato potřeba zvýšila v poslední čtvrtině století s rozvojem výpočetní techniky. V tomto období díky rozvoji výpočetní techniky vznikl nový typ pracovního stolu a to stůl počítačový, který se nadále rozvíjí až do dnešní doby. (Braněcký, 2000)

Obr. 34: Reprodukce psacího stolu z 30.let 20. století, firma Vichr

10.2 Normy definující požadavky na pracovní stoly

ČSN 91 0100 Nábytek - Bezpečnostní požadavky

ČSN 91 0801 Nábytek. Stolový nábytek. Technické požadavky

ČSN EN 527-1 (911105) Kancelářský nábytek - Pracovní stoly - Část 1: Rozměry ČSN

EN 527-2 (911105) Kancelářský nábytek - Pracovní stoly a desky - Část 2: Mechanické bezpečnostní požadavky

ČSN EN 527-3 (911105) Kancelářský nábytek - Pracovní stoly a desky - Část 3: Metody zkoušení pro stanovení stability a mechanické pevnosti konstrukce

ČSN EN 15372 Nábytek - pevnost, trvanlivost a bezpečnost - Požadavky na pracovní stoly pro nebytové použití

10.3 Ergonomie

ČSN EN ISO 9241-6 Ergonomické požadavky na kancelářské práce se zobrazovacími terminály - Část 6: Požadavky na pracovní prostředí

Ergonomie je věda zabývající se vztahem mezi člověkem a jeho prostředím. Ergonomie bere v potaz anatomické, fyziologické a psychologické faktory stejně jako chování, kapacitu a limitu člověka. Pochází z řeckých slov „ergon“ práce a „nomos“ zákon.

Vznikla za druhé světové války. Tehdy britští vědci neuměli vysvětlit, proč padají letadla, která nebyla sestřelena. Přišli na to, že příčinou je selhání lidského faktoru. Pilot ve stresové situaci nezvládl ovládat komplikovanou palubní desku.

K optimalizaci pohody člověka využívá různé teorie, principy, poznatky, data a metody. Je to věda o přizpůsobení techniky konkrétnímu člověku. Jde o princip, a proto je nezbytné v lidech pěstovat ergonomické myšlení.

Správná ergonomie zajišťuje aktivní bezpečnost při práci. Jde o respektování lidského činitele při tvorbě zařízení a strojů.

Sezení je považováno za statický úkon, zatímco ve skutečnosti je to činnost velice dynamická. Při sezení je asi 75% celkové hmotnosti podepíráno pouze 26cm² pánevní kosti ve spodní části hýždě. Proto je důležité při sezení u pracovního stolu dodržovat

správnou ergonomii sezení. Optimální uložení páteře a pánve během sezení pomáhá zabránit svalovým onemocněním, vadnému držení těla tím zamezuje bolestem v kříži, zádech a šíji. Podporuje také správné dýchání, které není omezováno nevhodným stlačením břišního svalstva. (Kanická, Holouš, 2011)

Podle charakteru lze rozdělit výšky pracovních ploch při práci vsedě na několik úrovní (Brunecký, Hála a kol. 2012):

880 mm pro velmi jemné práce (montáž hodinek, speciální obory vyžadující velmi přesnou manipulaci)

850 mm pro práce s větší zrakovou náročností

700 – 750 mm běžný pracovní stůl určený pro manipulaci bez zvýšené námahy a bez nutnosti zvýšené zrakové kontroly

650 mm pro práce vyžadující vynaložení větší síly

10.4 Konstrukce

ČSN EN 1730 Nábytek - Stoly - Metody zkoušení pro stanovení stability, pevnosti a trvanlivosti. Od roku 2014 dle ČSN EN 15372 Nábytek - pevnost, trvanlivost a bezpečnost - Požadavky na nebytové stoly

Nábytek musí být konstruován tak, aby nemohla být vlivem obvyklých činností porušena jeho stabilita nebo funkce. Mechanické a fyzikální vlastnosti musí odpovídat účelu, pro který byl výrobek zhotoven. Nábytek musí obsahovat minimální riziko pro uživatele, aby nedošlo k fyzickému poranění nebo k jiné škodě.

Pro dokončení extrémně namáhaných hran musí být použit vhodný materiál, který zajistí nábytku dlouhodobou životnost a bezpečnost. Hrany pracovních desek stolů musí být zaobleny nebo zkoseny. Všechny ostatní hrany konstrukce stolů musí být vyhlazené bez ořepů. (Brunecký, Hála a kol. 2012)

10.5 Provedení

Kancelářské stoly musí vyhovět požadavkům ploch „B“, - podle ČSN 91 0102

Materiál pracovní plochy nemá být porézni, aby mohl být zbaven nečistot a běžnými sanitárními prostředky mohlo dojít k likvidaci bakterií aj. biologických faktorů. ČSN EN 15372 Nábytek – Požadavky na nebytové stoly uvádí, že hrany stolových desek, které jsou přímo v kontaktu s uživatelem. Ty musí být zaoblené, nebo zkosené a všechny ostatní hrany přístupné během určeného použití musí být bez otřepů nebo ostrých hran. Současně musí být nábytek konstruován tak, aby byl odolný proti dynamickému namáhání při jeho manipulaci v průběhu používání.

Na čelech, vnějších vnitřních plochách se nesmí vyskytovat povrchově nedokončená místa s výjimkou nábytku bez povrchové úpravy. Všechny viditelné plochy musí být dokončeny (např.: dýhou, laminováním,...). (Brunecký, Hála a kol. 2012)

10.6 Bezpečnost

Pro tento typ nábytku je určena řada bezpečnostních požadavků, které mají omezit vznik nebezpečí zranění, nebo poškození oděvu. Pracovní plochy stolů musí mít matnou povrchovou úpravu. Vzdálenosti mezi přístupnými pohyblivými částmi ovládané nebo poháněné ústrojím musí být menší než 8 mm nebo větší nebo rovny 25 mm. Otevřené konce trubkových součástí musí být opatřeny krytkami nebo jinak uzavřeny. Stoly se nesmí převrátit při zkoušení podle ČSN EN 1730. Z hlediska bezpečnosti se musí nábytek také posuzovat podle ČSN 91 0100 Nábytek - Bezpečnostní požadavky, která mimo jiné stanoví, že nábytek nesmí mít otvory a skuliny, které mohou být příčinou zranění prstů a dále i to, že pohyblivé části nesmí být při použití příčinou zranění jak při nastavování, tak i při běžném použití v nastavené poloze. Stoly a židle nesmí vykazovat žádnou konstrukční chybu, která by nepříznivě ovlivnila zkoušky podle ČSN EN 1729-2. (Brunecký, Hála a kol. 2012)

10.7 Materiál

Pro výrobu nábytku musí být použity materiály a látky splňující limity zdravotní nezávadnosti a nesmí ohrozit zdraví spotřebitele při běžném užívání výrobku. Nábytek musí být zhotoven z konstrukčních desek, materiálů a pomocných látek vhodných pro předpokládaný účel použití výrobku. Vlhkost musí odpovídat stavu prostředí použití výrobku. Při obvyklých podmínkách je absolutní vlhkost dřeva a materiálů na bázi dřeva 7-10 % (18-22 °C). Nábytek musí být vyroben z materiálů biologicky nenarušených a dřeva vysoušeného teplotou nad 60 °C, nebo jinak ošetřených proti zavlečení škůdců. (Brunecký, Hála a kol. 2012)

10.8 Vlastní návrh atypického prvku

Pracovní stůl lze definovat, jako pracovní desku na podnoži či skřínce často doplněnou mobilním kontejnerem. Mezi základní rozměry patří: výška, šířka a hloubka. Rozměry pracovního stolu vycházejí z antropometrie a optimálního držení těla při pracovní činnosti. Velikost pracovní desky by měla zajišťovat pohodlné a správné rozmístění všech předmětů potřebných k vykonávání práce. (Brunecký, Hála a kol. 2012)

Při vytváření vlastního návrhu jsem se řídila prvotně myšlenkou, jaký stůl by byl pro navrhování ideální. Napadlo mě propojení stolu rovnou s možností skicování prvních nápadů a myšlenek k čemuž mě přivedl článek SKICI v příloze magazínu ESPRIT (stylový magazín lidových novin). Skica dává náhled do prvotního myšlení designéra. Každý designér má svůj vlastní styl skicování. Je to velmi osobité a jedinečné vyjádření, jako třeba otisk prstu nebo DNA. Vždyť kreslení je spolu s mluvením vlastní již dvouletým dětem. „Z hlavy do ruky přes tužku je kratší, příjemnější a intuitivnější cesta než přes počítač,“ říká architektka Markéta Cajthamlová. „Skica domu pro mě není jen kresba, ale jakýkoliv způsob nebo technika vyjádření myšlenky,“ píše v knize Skici architekt Petr Hájek. „Skici spolu s texty jsou vždy základem všech mých úvah, ať se jedná o dům, nebo plán území. Nejrady mám verzatilky s velmi měkkou tuhou 6B a mléčně průsvitný papír. Tužky občas kombinuji

s tlustými měkkými pastelkami. Bez obyčejné tužky si neumím svou práci představit...“ říká Pavel Hnilička. (Hlinovská, 2016)

Na základě tohoto článku jsem se snažila propojit stůl a jednoduchou manipulaci s kreslicím papírem (balicím papírem), tak aby mohl designér nepřetržitě navrhovat.

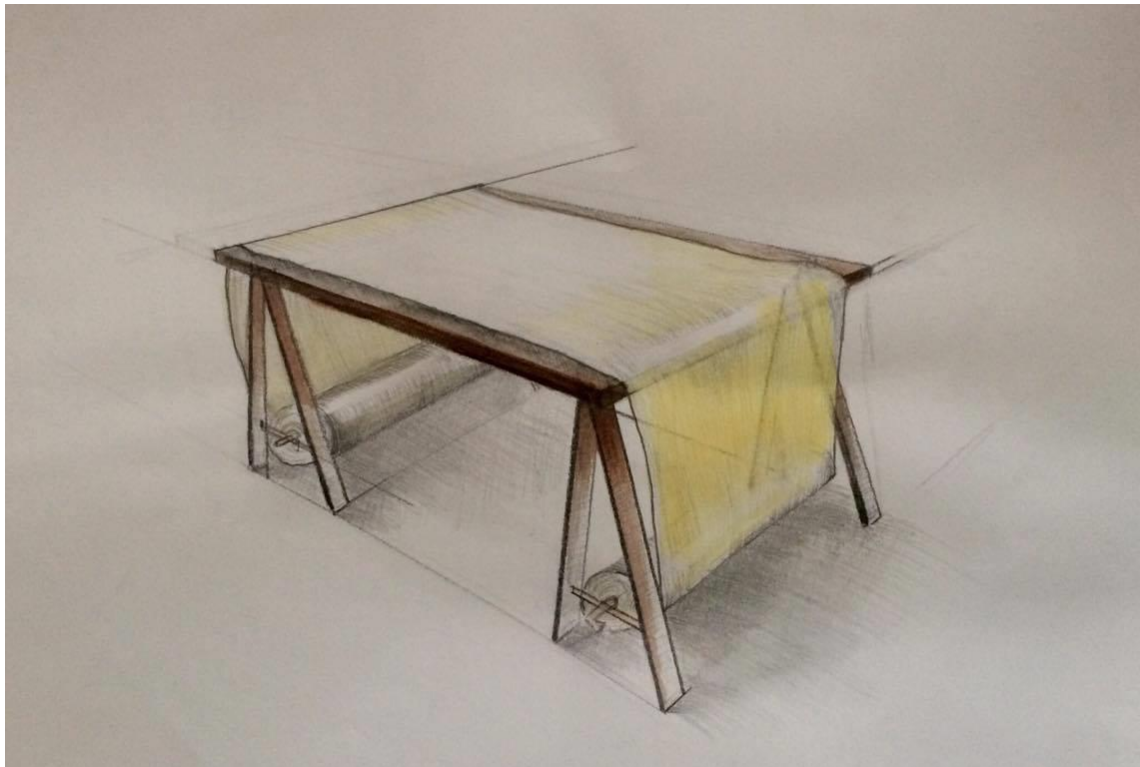
První skici navrhovaného stolu

Následné návrhy atypického stolu

Finální verze navrhovaného stolu.

U finálního návrhu jsem řešila možnost nastavení jednotlivých částí podle potřeby designéra. Je pouze na volbě jeho samotného, které prvky použije a které tam třeba ani nechce. Má možnost využít jak držák na roli papíru, tak police vložené v noze, nebo si ke stolu může přidat výsuvné šuplíky pod desku či jen výsuvné pomocné desky na odložení drobnějších předmětů, či skleničky s nápojem.

Horní pracovní deska je navržena z laťovky. Laťovky jsou překližované desky, skládající se z laťovkového středu, který je z obou stran odýhován jednou nebo dvěma konstrukčními (loupanými) dýhami. Kvalita lepení musí splnit požadavky lepicí třídy 1 podle ČSN EN 314-2 (49 2419). Deska je 1800mm dlouhá, 1000mm široká a její tloušťka je 22mm. Odýhovaná je tato deska ze všech stran bukovými dýhami a to z důvodu zvýšení pevnosti a konstrukčních vlastností. Deska je ve výšce 750mm.

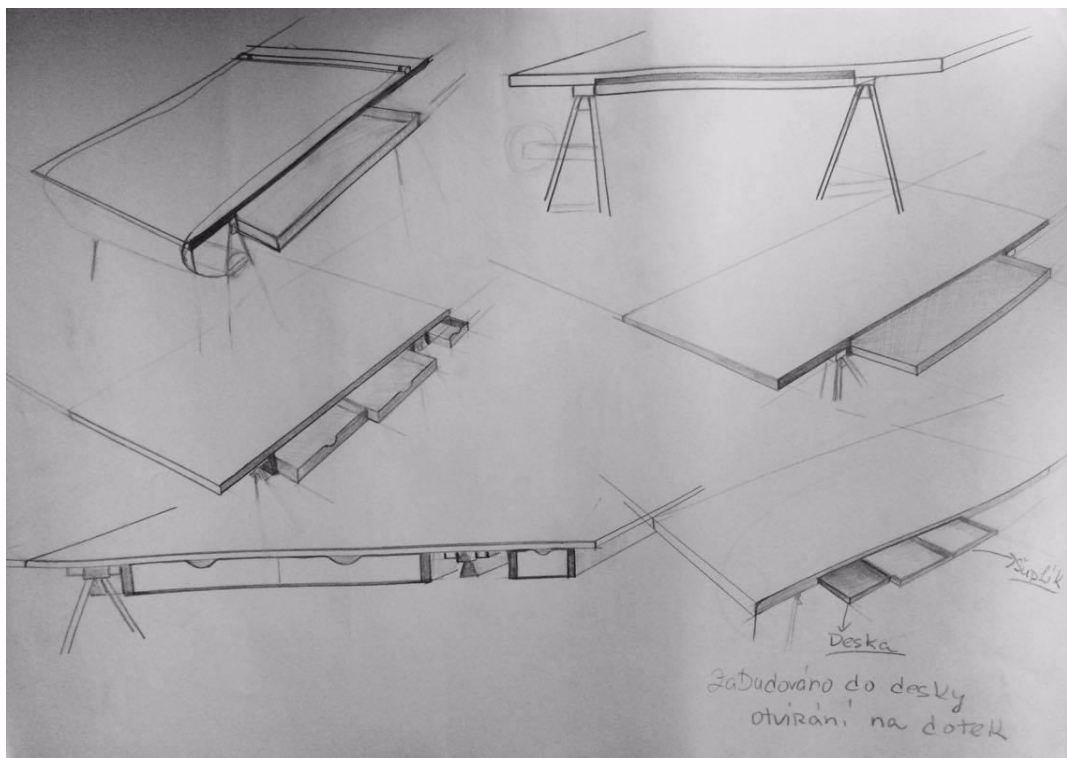
Obr. 35: Návrh stolu 1.

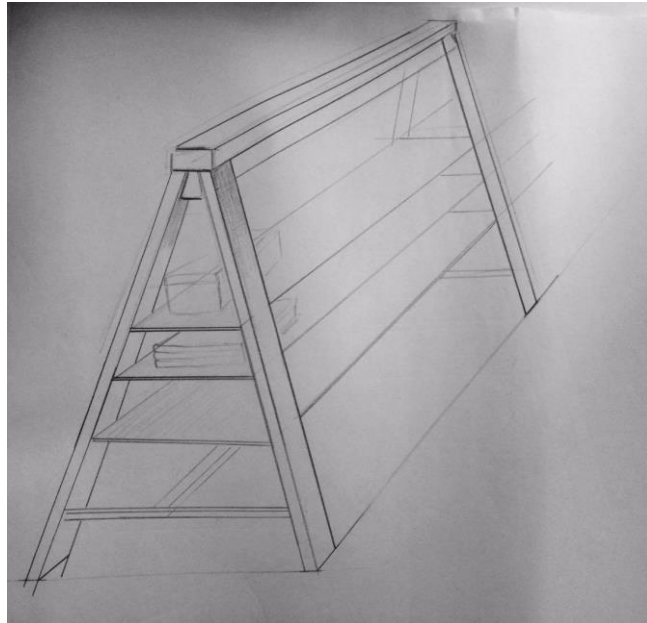
Obr. 36: Návrh stolu 2.

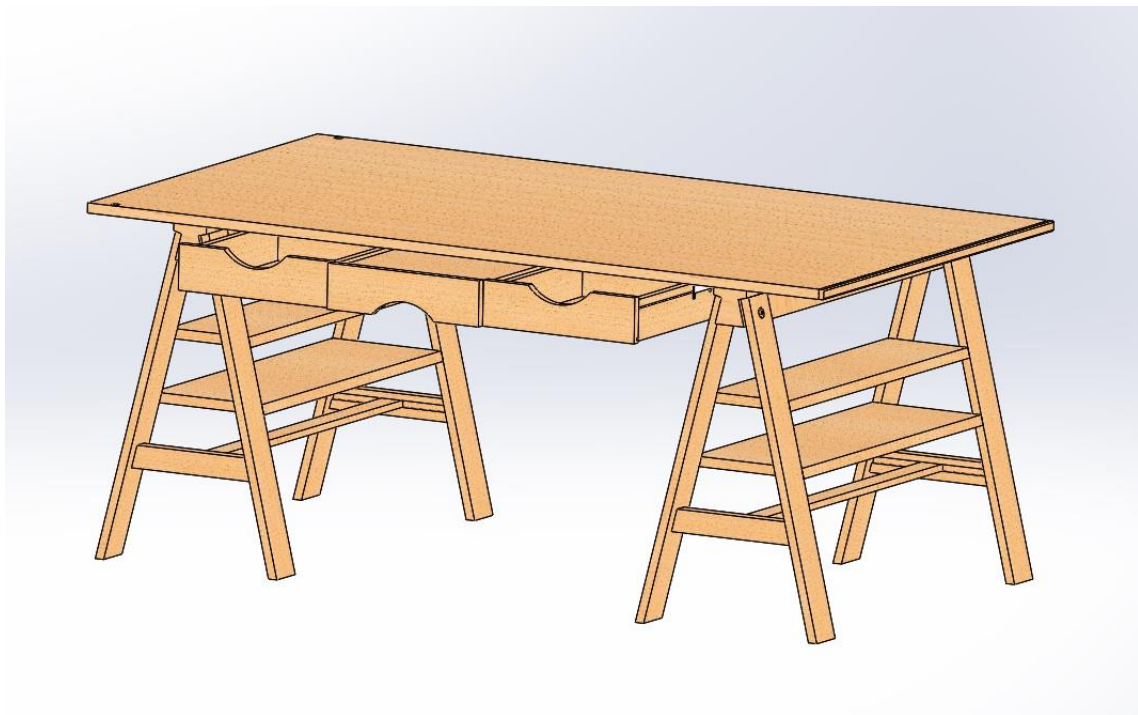
Obr. 37: Návrh stolu 3.

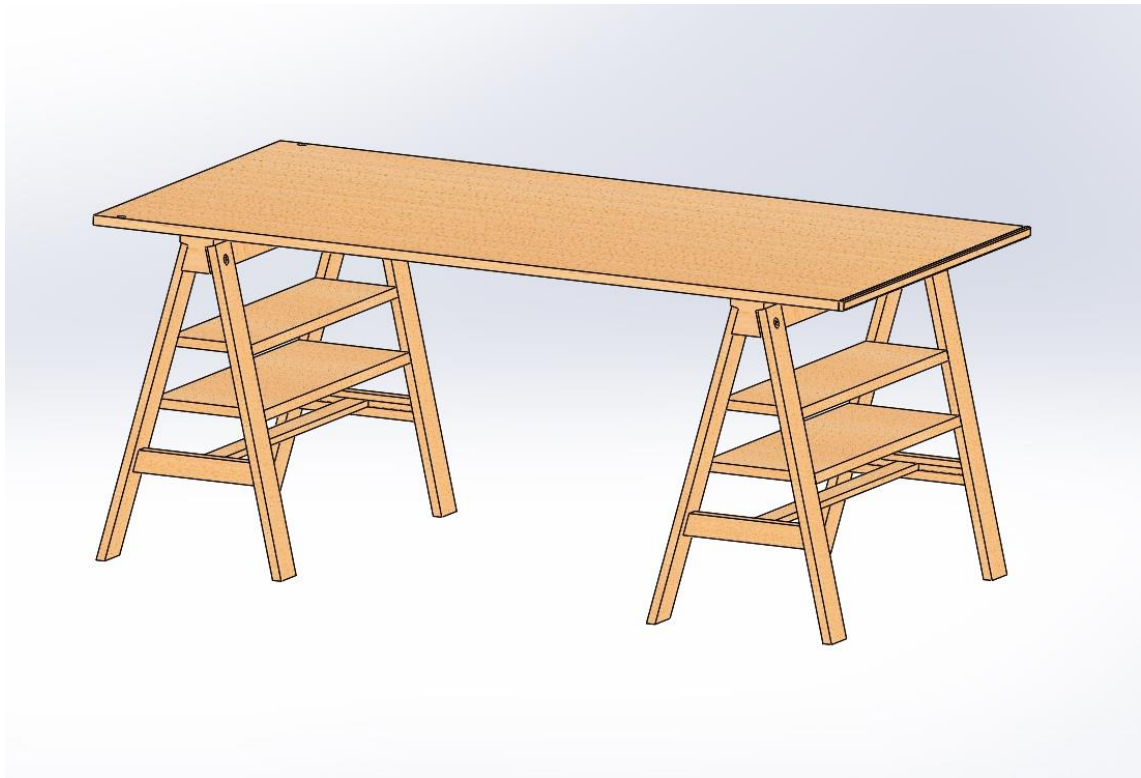
Obr. 38: Návrh desky stolu

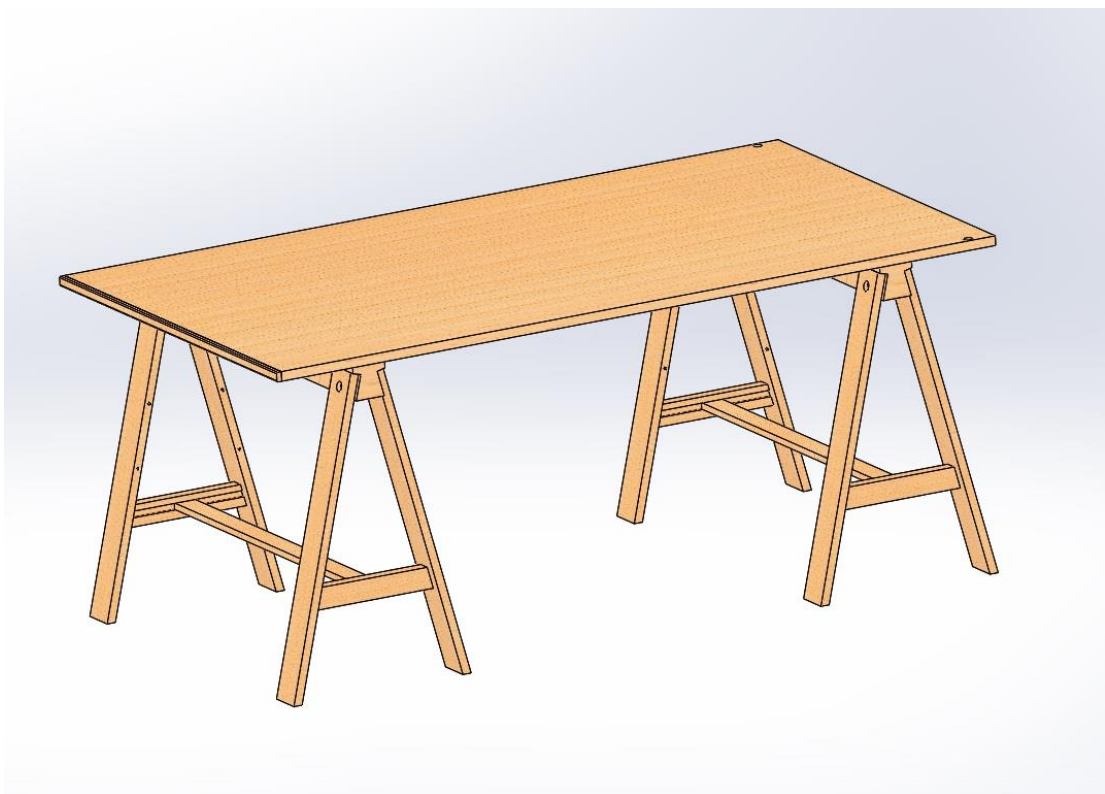
Obr. 39: Návrh podnože stolu

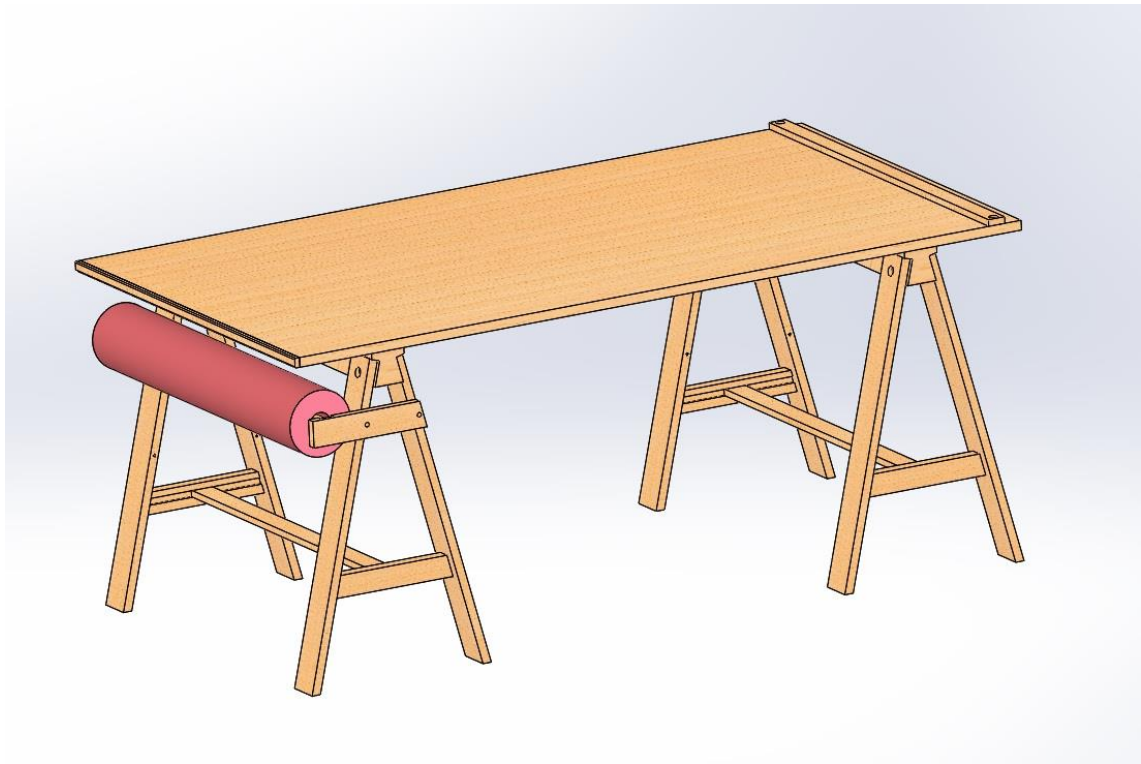
Obr. 40: Vizualizace stolu 1.

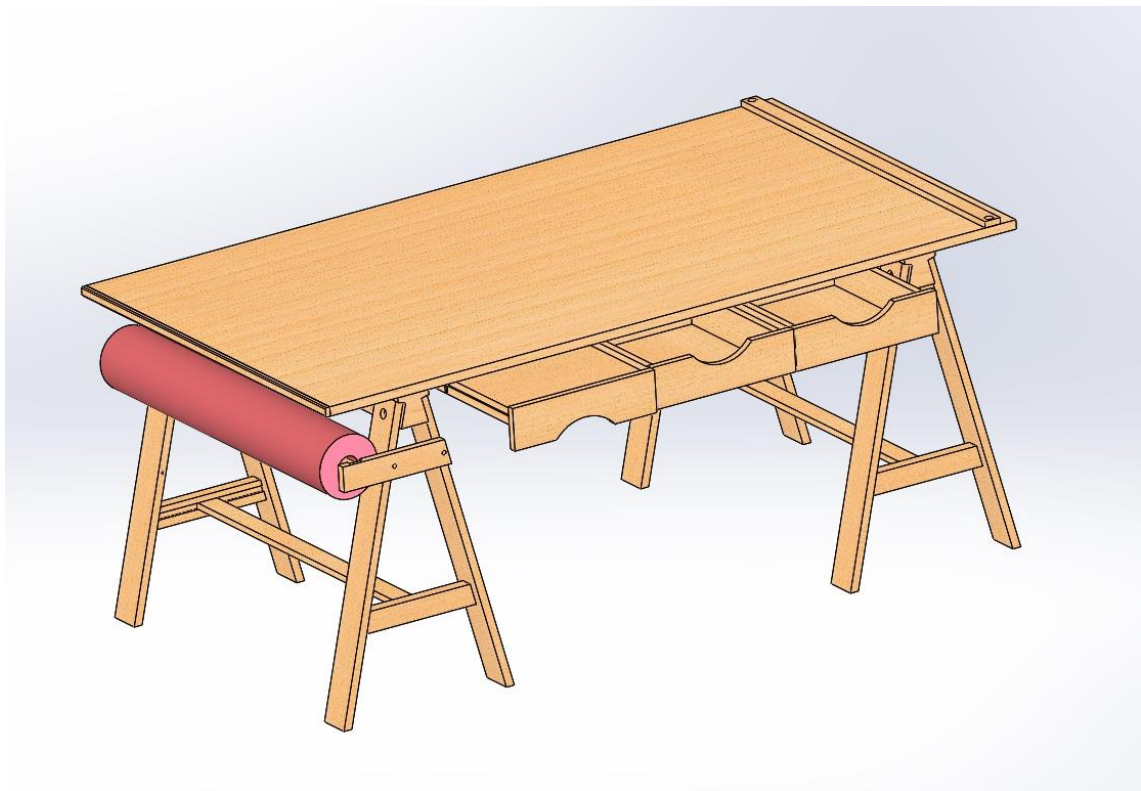
Obr. 41: Vizualizace stolu 2.

Obr. 42: Vizualizace stolu 3.

Obr. 43: Vizualizace stolu 4.

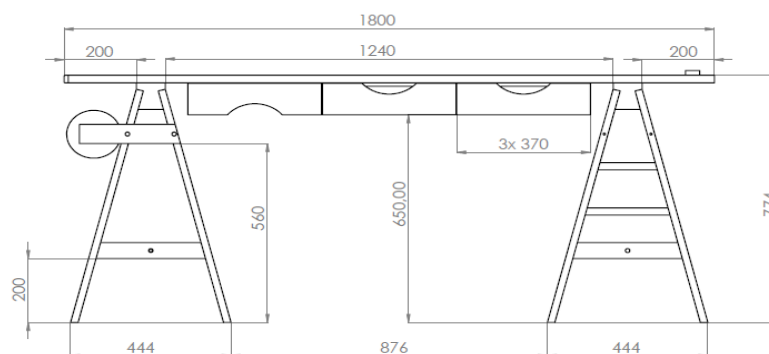
Obr. 44: Vizualizace stolu 5.

11 Materiálové náklady navrženého atypického prvku

Firma Hevos s.r.o. zhotovila cenovou nabídku na atypický stůl, který autorka této bakalářské práce navrhla. Cenová kalkulace je zhotovena podle konstrukčních výkresů a použitých materiálů na výrobu jedné kompletní sestavy stolu se všemi doplňujícími prvky. V případě zvolení jiné kombinace se bude podle vybraných prvků cena lišit.

ARTIKL	POČET KUSŮ	CENA ZA KUS	CENA CELKEM
Stolní deska	1 ks	5000 Kč	5000 Kč
Podstavec	2 ks	1000 Kč	2000 Kč
Držák na papír	1 ks	400 Kč	400 Kč
Šuplík	2 ks	600 Kč	1200 Kč
Deska	1 ks	600 Kč	600 Kč
Police větší	1 ks	300 Kč	300 Kč
Police menší	1 ks	200 Kč	200 Kč
Cena za kompletní sestavu			9700 Kč

Tab. 1: Cenová kalkulace

Obr. 45: Čelní pohled

12 Diskuse

Návrh pracovního prostoru pro produktového designéra mě velice zaujal. Mohla jsem použít vlastní představy, dosavadní zkušenosti a znalosti teorie k prvotním návrhům a poté, na základě provedených průzkumů – rozhovorů s designéry je upravovat. Téma „produktového designéra“ jsem si vybrala proto, že jeho pracovní prostor je zajímavější než třeba grafického, který používá převážně počítače a následně tiskárny, řezačky apod. Začala jsem se skicováním půdorysů. Uvažovala jsem o nejhodnější návaznosti jednotlivých zón a o maximálním pohodlí pro designéra. Asi každý by si svůj pracovní prostor rád upravil dle svého, zvláště pak designér, a pokud je mu to umožněno, tak to i rád udělá. Existují však firmy, a je jich stále více, které zaměstnávají designéry a které mohou můj projekt ideálního pracovního prostoru využít a takový interiér si nechají navrhnout pro své zaměstnance.

Práce designéra je do velké míry kreativní, proto prostor musí svým provedením kreativitu podporovat a ne potlačovat. Snažila jsem se proto navrhnout prostor co nejjednodušeji, aby zde byla nějaká volnost k dotvoření dle vlastních priorit konkrétního designéra. Prostor rovněž vyžaduje hodně úložných míst jak na prvotní skici, tak na modely, materiál, nástroje na modelování apod.

K nejdůležitějším prvkům patří bezesporu pracovní stůl. Ze svojí dosavadní praxe vím, že každá práce designéra začíná prvotními skicami. K tomuto účelu se používá balicí papír. Stále se musí rozmotávat a odřezávat. To mě dovedlo k úvaze o pracovním stole, který by měl na tento balicí papír zásobník a byl uzpůsoben tak, aby se s ním lehce pracovalo, aby se dobře odvíjel a v případě potřeby lehce odřezal nadějný návrh.

Stůl jsem přizpůsobila rozměrům vhodným pro práci vsedě tak, aby odpovídal veškerým normám a zároveň splňoval moji představu funkčnosti. Od prvotních návrhů jsem se dopracovala až k finální verzi pracovního stolu, který je maximálně variabilní přáním designéra. Může si sám vybrat, jak si stůl sestaví, případně které prvky využije a které třeba ani nechce. Je pouze na něm, jestli je mu příjemnější manipulace s papírem zleva, nebo naopak zprava a dle toho se rozhodnout z které strany si zvolí držák

na papír a z které police. Sám si navolí, jestli chce šuplíky, kolik jich chce, nebo zda se mu hodí jen výsuvné odkládací desky navíc.

Materiál na pracovní desku jsem zvolila podýhovanou laťovkovou desku především kvůli dobrým vlastnostem tohoto konstrukčního materiálu. Přemýšlela jsem i nad voštinovou deskou. S tímto materiálem mám vlastní zkušenosti a vzhledem k nim vím, že již při délce 1500mm nezabráníme průhybu a nepříjemnému pocitu nestability už jen při menším zatížení desky. Proto jsem se po konzultaci s Ing. Eliškou Máchovou rozhodla použít již zmiňovanou porýhovanou laťovkovou desku o šířce 22mm. Vzhledem k tomu, že nevíme z čeho, by mohl být laťový střed, vybrali jsme na odýhování bukovou dýhu. Ta by nám měla zabezpečit dostatečnou pevnost při potřebě uchycení konstrukčních prvků přímo do spodní části desky a zabránit tak případnému vyjíždění spojovacího materiálu. Tato varianta je tedy vhodná i pro případ, kdybychom měli laťový střed například ze smrku (měkké dřevo). Veškerou konstrukci a materiály jsem řešila na konzultacích s lidmi, kteří mají opravdové zkušenosti z praxe, což mi velice pomohlo ve finálním řešení stolu.

13 Zhodnocení přínosu práce pro praxi

Při vypracování této závěrečné práce si autorka vyzkoušela vytvoření vlastního návrhu interiéru pracovního prostoru. Při navrhování interiéru se musela snažit vyřešit i veškeré návaznosti v prostoru, tak aby na sebe měly logickou návaznost a vzájemně fungovaly. Takže se kromě kreativní části návrhu musela zabývat i funkčností vlastního prostoru a při návrhu dodržovat veškeré zásady tvorby interiéru.

Autorka si také ověřila své schopnosti s různými počítačovými programy, jako např.:3DsMaxem, či turboCADem,atd.

V neposlední řadě si autorka této práce musela poradit s návrhem atypického stolu. U tohoto návrhu se musela zabývat také jeho funkčností a zároveň vyřešit i konstrukci a použitý materiál. Autorka zde zjistila, že nejde jen o propojení účelu se vzhledem, ale i o to vyřešit každý detail fungování a funkční konstrukci stolu.

Jako největší přínos této práce vnímá autorka propojení kreativní stránky navrhování s druhou stránkou funkční, která je nedílnou součástí kompletního funkčního zhotovení návrhu. Všechny tyto zkušenosti, které se vztahují přímo na praxi v tomto oboru se autorce budou určitě do budoucna hodit a určitě je dále využije.

14 Závěr

Cílem práce bylo navrhnout pracovní prostor designéra tak, aby vyhovoval jeho potřebám a dále vytvořit jeden atypický nábytkový prvek včetně jeho konstrukce a přibližné cenové kalkulace při jeho výrobě.

Při návrhu prostoru i pracovního stolu byly respektovány poznatky osvojené z předchozích kapitol této práce (rozhovory, ergonomie, zásady konstrukce, nástroje pro tvorbu interiéru, osvětlení, atd.).

Při návrhu pracovního prostoru pak byl kladen důraz na rozmístění nábytkových prvků tak, aby pracovní zóny na sebe logicky navazovaly, neodporovaly zásadám ergonomie a aby veškerý nábytek splňoval požadavky norem. K návrhu pracovního prostoru pro designéra byly vytvořeny vizualizace a půdorys navrhnutého prostoru.

V návrhu pracovního stolu byly vybrány vhodné materiály a v první řadě byl kladen důraz na užitkovou stránku stolu. Cílem bylo designérovi zjednodušit práci při navrhování. Druhou prioritou byla jednoduchost provedení, aby se stůl mohl umístit do pracovního prostoru jakéhokoli designéra od oděvního až po průmyslového. K návrhu stolu byly vytvořeny skici a konstrukční výkresy.

15 Summary

The aim was to design a workspace designer to suit his needs and to create an atypical furniture element , including its design and approximate pricing in its manufacture

When designing the space and workbench were respected knowledge acquired in previous chapters of this work (interviews, ergonomics , design principles , tools for creating interior design , lighting, etc.) .

In the design workspace, then the emphasis was on placement of furniture components so that the working zones to logically follow, do not contradict the principles of ergonomics and all the furniture meet the standards. The application workspace designer have created a visualization of the proposed plan area.

The design workbench were chosen suitable materials and primarily focus was on domestic page table. The aim was to simplify the work of the designer in the design . The second priority was the simplicity of that table could be placed into any workspace from designer clothing to industrial . The draft table were created sketches and drawings

16 Seznam použité literatury

- [1] BRUNECKÝ, Petr. Historický vývoj nábytku. Brno: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2000. 228 s. ISBN 80-7157-441-4.
- [2] BRUNECKÝ, P. a kol. NIS část VIII. *Požadavky na nebytový nábytek*. 1. vyd. IRCAES Brno 2012, 180 s. ISBN 978-80-87502-11-2
- [3] BRUNECKÝ, P., HÁLA, B., TAUBER, J. a kol. NIS část V. *Požadavky na nábytek pro práci a stravování*. 1. vyd. IRCAES Brno 2012, 129 s. ISBN 978-80-87502-08-2
- [4] CLARK, P., FREEMAN, J. Design bleskově. 1. vyd. Praha: Albatros 2007, 144 s. ISBN 978-80-00-01823-2
- [5] FIELLOVI Ch. a P. Design 20.století. 1. vyd. Praha: Slovart 2006, 190 s. ISBN 978-80-7209-560-5
- [6] HÁLA B. Interiér: tvorba obytného prostoru. 1. vyd. Praha: Grada 2009, 152 s. ISBN 978-80-247-3216-9
- [7] KANICKÁ, L., HOLOUŠ, Z. Nábytek: typologie, základy tvorby. 1. vyd. Praha: Grada, 2011, 159 s. ISBN 978-80-247-3746-1
- [8] LIDWEL, W., HOLDEN, K., BUTLER, J. Univerzální principy designu. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2011. 272 s. ISBN 978-80-251-3540-2
- [9] PELCL a kol. et. al. Design od myšlenky k realizaci. 1. Vyd. Praha: Vysoká škola uměleckoprůmyslová 2012, 255 s. ISBN 78-80-86863-45-0168
- [10] HLINOVSKÁ, Eva. 2016. Skici. Esprit, stylový magazín Lidových novin. 122. MK: E 5
- [11] Tnk, Novinky. Designér se inspiroval dobou kamennou a navrhl nůž podobný pazourku. [online] 2016. [cit. 2016-03-01]. Dostupné: <http://www.novinky.cz/bydleni/tipy-a-trendy/396123-designer-se-inspiroval-dobou-kamennou-a-navrhl-nuz-podobny-pazourku.html>

17 Seznam obrázků

Obr. 1: Nůž IP knife

<http://www.novinky.cz/bydleni/tipy-a-trendy/396123-designer-se-inspiroval-dobou-kamennou-a-navrhl-nuz-podobny-pazourku.html>

Obr. 2: Židle č.14

<http://www.vltavadesign.cz/tcz/zidel-legenda-c-14-thonet-ton/>

Obr. 3: Křeslo Barcelona (Ludwig Mies van der Rohe)

<https://www.google.cz/search?q=robin+day+hille&biw=1366&bih=657&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwikmLTz4LnMAhUoQZoKHWrjAJ4QsAQIHQ#tbm=isch&q=barcelona+chair&imgdii=HrfsiWJ2JO-1pM%3A%3BHrfsiWJ2JO-1pM%3A%3BSA-9HnHOkKgVdM%3A&imgrc=HrfsiWJ2JO-1pM%3A>

Obr. 4: Stohovatelná židle (Robin Day)

<https://www.google.cz/search?q=robin+day+hille&biw=1366&bih=657&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwikmLTz4LnMAhUoQZoKHWrjAJ4QsAQIHQ#imgrc=hbdJ9Fb4t1Qs7M%3A>

Obr. 5: Pracovní prostor interiérového studia

http://www.rygis-interier.cz/index.php?id=kontaktni_informace

Obr. 6: Interiérové studio

<http://www.aaacolor.cz/sluzby.php>

Obr. 7: Pracovní prostor oděvního designera

<http://fashionblogpictures.net/atelier-dress-designer.html>

Obr. 8: Pracovní prostor oděvního designera

https://www.pinterest.com/pin/146859637823959967/?from_navigate=true

Obr. 9: Grafické studio

<http://www.earch.cz/cs/architektura/plusminus-vlastni-atelier>

Obr. 10: Ateliér průmyslového designu

<http://www.archspace.cz/bastar-nezaciname-s-zidli-ale-s-lidmi/>

Obr. 11: Pracovní prostor produktového designu

<http://www.czechdesign.cz/temata-a-rubriky/atelier-tonlab-se-stehuje-do-bystrice>

Obr. 12: Ateliér produktového designu

http://www.wikiwand.com/cs/Ateli%C3%A9r_nov%C3%BDch_m%C3%A9di%C3%AD

Obr. 13: Správné sezení u pracovního stolu

<http://www.n-i-s.cz/cz/rozmery/page/587/>

Obr. 14: Správné sezení u pracovního stolu

<http://www.n-i-s.cz/cz/rozmery/page/587/>

Obr. 15: Stůl pod počítač

<http://www.ikea.com/cz/cs/catalog/products/S59933179/>

Obr. 16: Výtvarný stůl

<http://www.monh-art.cz/stul-pro-vytvarniky>

Obr. 17: Výtvarný stůl

<http://www.monh-art.cz/stul-pro-vytvarniky>

Obr. 18: Sochařský stojan

<http://www.artmaterial.cz/stojany/2375-socharsky-velky.html>

Obr. 19: Kancelářská židle

<http://www.houseandhome.co.za/index.php/furniture/office-furniture/office-chairs/liberty-office-chair-i.html>

Obr. 20: Klekačka

<http://www.houseandhome.co.za/index.php/furniture/office-furniture/office-chairs/liberty-office-chair-i.html>

Obr. 21: Úložné regály

<http://www.stow.cz/prumyslove-regaly/skladovani-drobneho-zbozi/policove-regaly-midi-rack>

Obr. 22: Vykresová skříň

<http://www.delivery-office.cz/cz/zbozi/kancelarsky-nabytek/vykresove-skrine/5211-vykresova-skrin-5xa0.html>

Obr. 23: Nástěnné police

<http://www.ikea.com/cz/cs/catalog/products/S19930205>

Obr. 24: Magnetická fólie

<http://www.rdesign.cz/magneticka-folie>

Obr. 25: Půdorys 1.

Vlastní návrh

Obr. 26: Půdorys 2.

Vlastní návrh

Obr. 27: Návrh interiéru

Vlastní návrh

Obr. 28: Vizualizace pohled 1.

Vlastní návrh

Obr. 29: Vizualizace pohled 2.

Vlastní návrh

Obr. 30: Vizualizace pohled 3.

Vlastní návrh

Obr. 31: Vizualizace pohled 4.

Vlastní návrh

Obr. 32: Gotický stůl

https://is.muni.cz/el/1421/podzim2012/US_45/um/KDU_09_Umelecke__remeslo_stredovek-renesance.pdf

Obr. 33: Psací stůl Marie Antoinetty

KANICKÁ, L., HOLOUŠ, Z. Nábytek: typologie, základy tvorby, str.103

Obr. 34: Reprodukce psacího stolu z 30.let 20. století, firma Vichr

http://homebydleni.cz/novinky/tipy-na-vanocni-darky-z-redakce-home/attachment/01_modernista_trubka-dbl-pdstl-new-handles-cream/

Obr. 35: Návrh stolu 1.

Vlastní návrh

Obr. 36: Návrh stolu 2.

Vlastní návrh

Obr. 37: Návrh stolu 3.

Vlastní návrh

Obr. 38: Návrh desky stolu

Vlastní návrh

Obr. 39: Návrh podnože stolu

Vlastní návrh

Obr. 40: Vizualizace stolu 1.

Vlastní návrh

Obr. 41: Vizualizace stolu 2.

Vlastní návrh

Obr. 42: Vizualizace stolu 3.

Vlastní návrh

Obr. 43: Vizualizace stolu 4.

Vlastní návrh

Obr. 44: Vizualizace stolu 5.

Vlastní návrh

Obr. 45: Čelní pohled

Vlastní návrh

18 Seznam tabulek

Tab. 1: Cenová kalkulace

19 Seznam příloh

Příloha č.1: Technický výkres

Příloha č.2: Plakát